

ผู้คนถามคำถาม,

พระเจ้าทรงตอบ

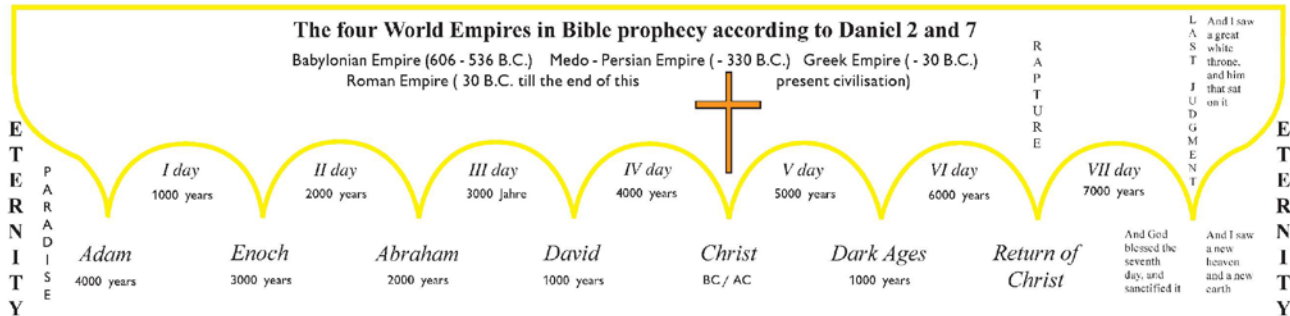
ด้วยพระวาทะของพระองค์

โดย มิซันนารี
อีวอลด์ แฟรงก์

70 WEEKS OF DANIEL

THE BIBLICAL COURSE OF TIME

ผู้คนถามคำถาม,

พระเจ้าทรงตอบ

ด้วยพระวาทะของพระองค์

โดย มิซันนารี

อีวอลด์ แฟรงก์

ผู้เขียนคนเดียวกันได้จัดการกับเรื่องสำคัญที่สุดทั้งหลายที่ข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์กล่าวไว้ โบรชัวร์เหล่านี้
เผยแพร่ไปทั่วโลกในหลายภาษาต่างๆ กันและเป็นพรที่ยั่งยืนสำหรับผู้คนมากมาย

ในศูนย์พันธกิจแห่งนี้เราได้เผยแพร่พระธรรมเทศนาทั้งหลายที่ได้รับการแก้ไขของ ศจ. วิลเลียม บรานฮาม
ซึ่งสามารถส่งให้ได้เมื่อมีการร้องขอให้ทุกคนที่อยากจะได้รับ สามารถจัดเตรียมรายการสิ่งพิมพ์ที่มีอยู่ให้ได้

คุณจะมีประหลาดใจเมื่อรู้ว่าอาหารฝ่ายวิญญาณแบบใดที่พระเจ้าและพระผู้ช่วยให้อดได้ทรงเตรียมไว้
สำหรับพระองค์เอง

ถ้าหากคุณสนใจ คุณสามารถเขียนถึงที่อยู่ด้านล่าง:

Mission Center
P. O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

Phone: +49-2151-545151

Fax: +49-2151-951293

E-mail: volksmission@gmx.de or

E.Frank@freie-volksmission.de

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

© โดย ผู้เขียน และ ผู้พิมพ์ อี. แฟรงก์

กันยายน 2006

www.eternal-gospel.tv

www.facebook.com/bridethailand.net

อีเมล:

bridethailand@gmail.com

info@eternal-gospel.tv

คำถามที่นำเสนอ
บราเดอร์ อีวอลด์ แพรงก์
โดยผู้รับใช้พระเจ้าจากหลายประเทศ

และฝ่ายผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าต้องไม่เป็นคนที่ชอบการทะเลาะวิวาท แต่ต้องมีใจสุภาพต่อคนทั้งปวง เหมาะที่จะเป็นครูและมีความอดทน ด้วยความอ่อนสุภาพจงสอนคนเหล่านั้นที่ต่อสู้กับตัวเอง บางทีพระเจ้าอาจจะทรงโปรดให้เขากลับใจเสียใหม่มารับความจริง และเขาอาจหลุดพ้นบ่วงของพญามาร ผู้ซึ่งดักจับเขาไว้ให้ทำตามความประสงค์ของมัน (2 ทิโมธี 2: 24-26)

ในคำอธิษฐานนี้พวกเรากำลังเผชิญกับชีวิตและความตาย ในพระวาทะคือชีวิต ในการตีความมีความตาย การตีความทุกครั้งเป็นบ่วงที่ศัตรูวางไว้รอบคอของผู้คน พระองค์ทรงมิได้รัดบ่วงในทันทีเสมอไป แต่กระนั้นยังทรงรักษาผู้คนเหล่านี้ให้เป็นเชลยและกดขี่ข่มเหงพวกเขาตามความประสงค์ของเขา ตามที่กล่าวไว้ในข้อพระคัมภีร์อย่างชัดเจน

เนื่องจากผมได้รับใช้พระเจ้านานกว่าครึ่งศตวรรษ ความเชื่อมั่นบางประการจึงได้รับการยอมรับจากพี่น้องผู้รับใช้พระเจ้าอยู่ทั่วโลกโดยพระคุณของพระเจ้า พวกเราตระหนักว่าพระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งผมให้นำข่าวประเสริฐนิรันดร์ไปยังบรรดาประชาชาติของโลกนี้ หลังจากพันธกิจของบราเดอร์บรานฮาม ตอนนี้เป็นหน้าที่ของผมที่จะแบ่งปันพระวาทะอันแท้จริงของพระเจ้าให้กับประชากรของพระเจ้าโดยร่วมมือกับบรรดาผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ทุกท่าน ดังเช่นในยุคสมัยของพระเยซูคริสต์ของพวกเราและในยุคสมัยของเหล่าอัครสาวกและเหล่าผู้เผยพระวาทะ ดังนั้นจึงมีข้อความในวันนี้ว่า “... บางข้อที่เข้าใจยาก ซึ่งคนทั้งหลายที่ไม่ได้เรียนรู้และไม่แน่นอนมันคงนั้นได้เปลี่ยนแปลงเสียเหมือนเขาได้เปลี่ยนแปลงข้ออื่นๆ ในพระคัมภีร์ จึงเป็นเหตุกระทำให้อัศจรรย์” (2 เปโตร 3:16) นี่เป็นกรณีตลอดมาทุกยุคทุกสมัย การตีความที่หลากหลายทำให้เกิดหน่วยงานจำนวนมากและความสับสนในหลักคำสอน แม้แต่ในพระธรรมเทศนา ณ เวลานี้ ผู้รับใช้พระเจ้าทั้งหลายที่มีความกังวลอย่างแท้จริงเกี่ยวกับความผาสุกฝ่ายวิญญาณของประชากรของพระเจ้ามักอาจจะยอมรับสถานการณ์ปัจจุบันนี้อีกต่อไปได้และกำลังขอคำชี้แจงเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ในคำถาม บุตรที่แท้จริงทั้งหลายของพระเจ้าทุกคนมีสิทธิและความปรารถนาที่จะรู้คำตอบที่ถูกต้องทั้งหลายซึ่งอยู่บนพื้นฐานของข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายเท่านั้น

ผมรู้จักบราเดอร์บรานฮามเป็นการส่วนตัวและเป็นพยานถึงพันธกิจอันไม่ธรรมดาของท่าน ในเดือนสิงหาคมปี 1955 ผมได้เข้าร่วมการประชุมทั้งหลายของท่านตลอดทั้งสัปดาห์ ตั้งแต่เดือนกันยายน ปี 1958 ผมเริ่มรับพวктеปพระธรรมเทศนาที่ท่านได้เทศนาในสหรัฐอเมริกาทางไปรษณีย์และเริ่มแปลเป็นภาษาเยอรมันเป็นประจำ ในเดือนธันวาคม ปี 1962 ระหว่างการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับบราเดอร์บรานฮาม ผมได้อธิบายให้ท่านฟังว่าผมทำเช่นนั้นได้อย่างไร โดยการให้ชุดหูฟังเพื่อฟังพระธรรมเทศนาและแปลเป็นภาษาเยอรมันสำหรับพวกผู้ชมที่มาประชุมกัน ในปี 1963 ท่านจำเรื่องนี้ได้ และได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“พันธกิจเทปเป็นสิ่งทั่วโลกทุกหนแห่ง ผมคิดว่ามันเป็นวิธีหนึ่งที่พระเจ้าได้ทรงเผยแพร่พระธรรมเทศนากลับไปสู่ดินแดนของพวกคนนอกกรีต กลับไปในสถานที่ซึ่งมันต้องถูกแปล ในประเทศเยอรมนีพวกเขาได้รับเทปทั้งหลาย พวกเขาไปที่การประชุมของพวกเขາหลายร้อยและหลายร้อยคน และใช้สิ่งเล็กๆ นั้นใส่ไว้ในหูของพวกเขา และเปิดมันบนเทป และขณะที่ผมกำลังเทศนาอยู่ ผู้รับใช้พระเจ้ายืนอยู่ที่นั่นกำลังแสดงออกเหมือนกันในภาษาอื่นๆ และนำมันออกมาต่อหน้าคนหลายร้อย และหลายร้อยคนกำลังได้รับความรอดและหายโรคโดยผ่านเทปทั้งหลายที่ออกไปทั่วโลก ทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษแต่ถูกแปลเป็นภาษาต่างๆ มากมาย (ยุโรป) ในพวกชนเผ่า (แอฟริกาใต้) ทั่วโลก พวกเราได้ยินจากพวกเขาผ่านกลับมาทางไปรษณีย์” (คำพยาน, ซีรีฟพอร์ต, ลอสแอนเจลิส, วี-17-เอ็น-5; วันพฤหัสบดี, 63-11-28) เห็นได้ชัดว่า บราเดอร์บรานฮามอ้างถึงซิดนีย์ แจ็คสันในแอฟริกาใต้และผม เพราะพวกเราเป็นพวกเดียวเท่านั้นที่แปลพระธรรมเทศนาของท่านในเวลานั้น

ในช่วงสี่สิบเจ็ดปีที่ผ่านมาผมได้อ่านและฟังพระธรรมเทศนาทั้งหลายของท่านซ้ำแล้วซ้ำอีกรวมทั้งแปลพวกมันด้วย ดังนั้นผมอาจจะพูดได้ว่าผมรู้จักพระธรรมเทศนาของคุณสุดท้ายจริงๆ ขณะที่คนอื่น ๆ เทบจะไม่ ผมคุ้นเคยกับพระวจนะของพระเจ้า ข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์มาตั้งแต่ตอนต้นวัยหนุ่มของผม ความจริงที่ว่ามิชชันนารีบอกท่านมากได้ถามว่า “ข้อพระคัมภีร์กล่าวว่อย่างไร?” เมื่อการวางคำถามเหล่านี้ทำให้ผมสับสนมากสำหรับคำตอบทั้งหลายที่ผมให้จะต้องเป็นไปตามพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งยังคงอยู่ตลอดกาล (อิสยาห์ 40:8; 1 เปโตร 1:23)

- คำถามที่ 1: ปัจจุบันนี้ตำแหน่งท่านต่อพันธกิจของบราเดอร์บรานฮามคืออะไร?
- คำถามที่ 2: ถ้อยคำที่แท้จริงของพระบัญชาที่ให้ไว้แก่ วิลเลียม บรานฮาม คืออะไร?
- คำถามที่ 3: ความมั่นใจของท่านเกี่ยวกับเรื่อง “พระธรรมเทศนายุคสุดท้าย” คืออะไร?
- คำถามที่ 4: ท่านแก้ไขผู้เผยพระวจนะในบางประเด็นหรือไม่?
- คำถามที่ 5: สิ่งสมบูรณ์แบบที่สุดของท่านคืออะไร พระคัมภีร์ไบเบิลหรือพระธรรมเทศนา?
- คำถามที่ 6: ท่านสอนแตกต่างกันไปในการเปรียบเทียบจากสิ่งที่บราเดอร์บรานฮามสอนหรือไม่?
- คำถามที่ 7: ท่านเชื่อในการเปิดผนึกของตราประทับทั้งเจ็ดหรือไม่?
- คำถามที่ 8: ตราประทับที่เจ็ดได้รับการเปิดเผยสำแดงด้วยเช่นกันหรือไม่?
- คำถามที่ 9: ท่านเชื่อว่า วิวรรณ์ 10: 1-7 สำเร็จแล้วในปี 1963 หรือไม่?
- คำถามที่ 10: ท่านเชื่อว่า บราเดอร์บรานฮามได้รับการเปิดเผยสำแดงของเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดหรือไม่?
- คำถามที่ 11: เหตุใดบราเดอร์บรานฮามจึงกล่าวซ้ำๆ เกี่ยวกับ “การตั้งครั้งที่สาม”?
- คำถามที่ 12: เหตุใดบราเดอร์บรานฮามจึงอ้างถึงพระธรรมวิวรรณ์ บทที่ 10 ข้อ 7 บ่อยๆ?
- คำถามที่ 13: ท่านเชื่อในพันธกิจของผู้ส่งสาส์นคนที่แปดหรือไม่?
- คำถามที่ 14: ท่านเชื่อในคำสอนเรื่อง “การเสด็จมา (parousia)” หรือไม่?
- คำถามที่ 15: ท่านเชื่อว่า บุตรมนุษย์ได้มาปรากฏแล้วตาม ลูกา 21:27 หรือไม่?
- คำถามที่ 16: พันธกิจของท่านเกี่ยวกับอะไร? จะพบได้ในข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่?

- คำถามที่ 17: ท่านเทศนาพระธรรมเทศนาทั้งหลายของบราเดอร์บรานฮามหรือไม่?
- คำถามที่ 18: อาหารฝ่ายวิญญาณคืออะไร พระธรรมเทศนาของบราเดอร์บรานฮามหรือพระคัมภีร์ไบเบิล?
- คำถามที่ 19: ผู้ใดจะนำเสนอคริสตจักรยุคสุดท้ายแด่พระเจ้า?
- คำถามที่ 20: ท่านได้ตอบกับคนที่ใส่ร้ายชื่อของท่านอย่างไร?
- คำถามที่ 21: บราเดอร์บรานฮามสอนเรื่อง “พหุสมรส” หรือไม่?
- คำถามที่ 22: การสอนเรื่องการแต่งงานและการหย่าร้างของท่านคืออะไร?
- คำถามที่ 23: ครอบครัวของผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นอย่างไร?
- คำถามที่ 24: หนังสือคริสตจักรเจ็ดยุคเกี่ยวกับอะไร?
- คำถามที่ 25: ระยะเวลาของแต่ละยุคของคริสตจักรเจ็ดยุคได้รับการเปิดเผยล้ำแด่แก่บราเดอร์บรานฮามหรือไม่?
- คำถามที่ 26: บราเดอร์บรานฮามได้เผยพระวจนะว่า ในปี 1977 จะเป็นจุดจบหรือไม่?
- คำถามที่ 27: บราเดอร์บรานฮามได้เห็นปฏิทินที่จบลงในปี 1977 หรือไม่?
- คำถามที่ 28: การรับบัพติศมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับการบังเกิดใหม่หรือไม่?
- คำถามที่ 29: นิमितของเด้นท์ที่บราเดอร์บรานฮามมีเกี่ยวกับอะไร?
- คำถามที่ 30: บางสิ่งบางอย่างที่ปรากฏในนิมิตยังไม่เกิดขึ้นหรือไม่?
- คำถามที่ 31: พวกเราเปรียบเทียบอะไรระหว่างอิสราเอลกับคริสตจักร?
- คำถามที่ 32: ตอนนี้พวกเราอยู่ในขั้นตอนใดตามแผนการณ์แห่งความรอด?

พี่น้องที่รักยิ่งในพระเจ้า,
ถึง บุตรทั้งหลายของพระเจ้า,

ขอให้ผมพูดสิ่งนี้ก่อน: ผมอยากจะทำให้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นตามที่พวกคุณจะเห็นในภายหลัง มันไม่ได้รับอนุญาตอย่างแน่นอนที่จะยึดคำสอนบนข้อพระคัมภีร์ข้อเดียวหรือบนถ้อยแถลงถ้อยคำเดียวที่พระเจ้าของพวกเรา, อัครสาวก หรือผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ มันต้องเป็นมาจากพระเจ้าซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างต้องถูกพบบนพยานสองหรือสามปาก (เฉลยธรรมบัญญัติ 19:15) บนข้อพระคัมภีร์สองหรือสามข้อหรือมากกว่า พวกเรามีได้มีพระกิตติคุณเพียงเล่มเดียวเท่านั้น แต่พวกเรามีพระกิตติคุณสี่เล่ม เพื่อให้การยืนยันและความครบถ้วนตามความจำเป็น ตัวอย่าง เช่น ถ้าหากพวกคุณมิได้รับพระมหาบัญญัติที่พบใน มัทธิว 28:16-20, มาระโก 16:15-20, ลูกา 24:33-53 และ ยอห์น 20:19-31 โดยรวม พวกคุณไม่มีมันในทั้งหมดของมัน และถ้าพวกคุณไม่มีจากนั้นใช้สี่ส่วนเหล่านี้ของพระมหาบัญญัติไปยัง กิจการ 2:38 และข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ทั้งหมด พวกคุณยังไม่มีใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องนี้ พวกคุณไม่มีคำตอบที่แท้จริงเกี่ยวกับการจัดการที่ถูกต้องของการบัพติศมาด้วยน้ำ

ผู้ใดก็ตามที่อยากจะรู้ทุกสิ่งทุกอย่างจริงๆ เกี่ยวกับการเกิด, ชีวิต, พันธกิจ, ความทรमान และความตาย และรวมถึงเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเราจะต้องอ่านพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม และผู้ใดก็ตามที่อยากจะรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงสอนเหล่าอัครสาวกของพระองค์เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเวลาสี่สิบวันก่อนที่จะเสด็จขึ้นไปยังสวรรค์จะต้องอ่านกิจการ 1:1-3 บางสิ่งบางอย่างที่ไม่รวมอยู่ในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มซึ่งพวกคุณค้นพบเพิ่มเติมต่อไป ตัวอย่าง เช่น พระเจ้าของพวกเราทรงถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์บนก้อนเมฆซึ่งพวกคุณสามารถอ่านได้ในกิจการ บทที่ 1 ข้อ 9 จากนั้นในข้อ 11 พวกเราได้รับการบอกกล่าวว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาด้วยพระกายในลักษณะเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงถูกรับขึ้นไปสู่สวรรค์ (ลูกา 24:50-51) ใน 1 ยอห์น 3 พวกเราอ่าน "... เมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะ ว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น" อามีน!

ผู้ใดก็ตามที่อยากจะเรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมาเชื่อพระเจ้าของ อ. เปาโล และพระบัญชาและพันธกิจของท่าน ไม่เพียงแต่อ่านกิจการบทที่ 9 เพียงเท่านั้น พวกคุณต้อง

รวมบทที่ 22 และบทที่ 26 เพื่อให้เราได้ภาพรวมของความเข้าใจและแม้แต่ 1 โครินธ์ 15:1-11 เพราะเป็นอัครสาวกเปาโล - ไม่ใช่เปโตร – ผู้ซึ่งได้รายงานว่า พระเยซูเจ้าได้ทรงปรากฏแก่พี่น้องมากกว่า 500 คนในเวลาเดียวกันหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ จากตัวอย่างทั้งหลายเหล่านี้พวกเราสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่า มันไม่เพียงพอที่จะใช้ข้อพระคัมภีร์เพียงข้อเดียว แต่พวกเราต้องรวมข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องเดียวกัน

นอกจากนี้พวกเราจะต้องฟังคำเตือนของอัครสาวกเปาโลที่ให้ไว้ใน 2 โครินธ์ 11:1-4 เกี่ยวกับวิธีที่ซาตาน ปลูกด่าบรรพที่ได้อล่ลงเอยา เมื่อมันพูดกับเอยา มันเพียงแต่เพิ่มคำเพียงคำเดียวว่า “ไม่” ดังที่พบในปฐมกาล 3:1 ในสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสั่งอาดัมไว้ในปฐมกาล 2:16 นั่นคือวิธีที่มันนำนางมาอยู่ภายใต้อิทธิพลของมันโดยตรงและพานางไปเป็นเชลยตามความต้องการของมัน ศัตรูยังคงอธิบายหัวข้อเรื่องที่พระเจ้าตรัสอยู่เสมอ แต่ไม่เคยรักษาถ้อยคำที่แน่นอน – มันไม่เคยอยู่ในความจริงของพระวจนะแรกเริ่ม ถ้อยแถลงชัดเจนมากกว่า “พวกเจ้ากินได้จาก**ต้นไม้ทุกต้น**ในสวนอย่างอิสระ...” ศัตรูว่าด้วยความสงสัยโดยกล่าวว่า “ใช่แล้ว พระเจ้าได้ตรัสแล้วว่า **เจ้าจะไม่กินผลจากต้นไม้ทุกต้นในสวน?**” คำเดียวนั้นซึ่งถูกเพิ่มไว้ในสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้ในตอนแรกกลายเป็นการกัดด้วยพิษของงู ดังนั้นคู่แรกและจากนั้นมนุษยชาติทั้งหมดถูกตัดสินสู่ความตายและแยกออกจากพระเจ้า ประการแรกบุตรมนุษย์หว่านเมล็ดพืชที่อันบริสุทธิ์แห่งพระวจนะของพระเจ้า และจากนั้นศัตรูได้มหาหว่านเมล็ดพืชแห่งความขัดแย้งกันในทันทีด้วยวิธีการของการตีความ (มัทธิว 13) นั่นคือวิธีการที่มันนำพวกเขาไปเป็นเชลยและส่งพวกเขาไปตามความประสงค์ของมัน นี่เป็นเวลาทีที่พวกคนของพระเจ้าจะได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงทั้งหมดของศัตรูและถูกนำกลับไปสู่น้ำพระทัยของพระเจ้า

การหลอกลวงใดๆ ที่ถูกทำให้เชื่อได้ในความคิดของมนุษย์โดยการเพิ่มและจากนั้นการเข้าใจผิดและการตีความตีความคำๆ เดียว คำเตือนที่จะไม่เพิ่มหรือตัดออกจากคำเผยพระวจนะของหนังสือเล่มนี้จะต้องดำเนินการอย่างจริงจังมาก (วิวรณ์ 22:18-19) เพราะผลทั้งหลายที่ตามมาจะไม่กลับคืนมาแน่นอน สำหรับคำถามตามพระคัมภีร์ไบเบิลทุกคำถาม สำหรับทุกเรื่องมีคำตอบที่แท้จริงเพียงข้อเดียวเท่านั้น ซึ่งสามารถพบได้ในข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง การตีความต่างๆ มากมายเป็นการงานของศัตรู - เป็นผลมาจากการกินจากต้นไม้แห่งความรู้ เช่นเดียวกับคำสอนที่แตกต่างกันจำนวนมาก

ภายในพระธรรมเทศนาของคุณสุดท้าย ถ้าหากพวกเรานำทุกสิ่งกลับไปยังข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายเพื่อจะค้นหาคำตอบที่แท้จริงแล้วจึงมีอาจจะเกิดความเข้าใจผิดได้ ความสนใจของผู้รับใช้พระเจ้าทุกท่านและที่ประชุมทั้งหมดจะต้องมุ่งเน้นไปที่ความปรองดองและความเคารพอย่างยิ่งต่อพระวาระของพระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่สมบูรณ์ที่สุดในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ในพระธรรมเทศนาที่ยาวที่สุดที่ปราศเดอริบรานฮามได้เทศนาเรื่อง “พระวาเททรงเป็นเมล็ดพืชแรกเริ่ม” (18 มีนาคม 1962) ซึ่งรวมทั้งหมดเป็นเวลานานกว่าหกชั่วโมง พวกเราเห็นความโดดเด่นที่ท่านได้อ้างถึงพระวาระของพระเจ้า “...ถ้าเขาไม่พูดตามคำเหล่านี้ก็เพราะในตัวเขาไม่มีแสงสว่างเสียเลย” (อิสยาห์ 8:20)

เป็นที่ยอมรับว่ามีพวกข้อความที่ยากในพระวาระของพระเจ้าและในพระธรรมเทศนาด้วยเช่นกัน ข้อความทั้งหลายที่พวกเราต้องวางลงไปในการดำรงตัวของพระเจ้าอย่างถูกต้อง ยกตัวอย่าง เช่น พระเจ้าของพวกเราตรัสย้อนกลับไปได้ว่า “...ก่อนที่จะท่านจะไปทั่วนครต่างๆ ในอิสราเอล บุตรมนุษย์จะเสด็จมา ... (มัทธิว 10:23) พระองค์ตรัสด้วยว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในพวกท่านที่ยืนอยู่ที่นี่ มีบางคนที่จะไม่รู้สึความตายจนกว่าจะได้เห็นอาณาจักรของพระเจ้ามาด้วยฤทธิ์อำนาจ” (มาระโก 9:1) พวกเราต้องดูพวกข้อความดังกล่าวในบริบทที่ถูกต้องตามแผนการณ์แห่งความรอดและในการบรรลุเป้าหมายของพวกมัน พระราชบัญญัติและเหล่าผู้เผยพระวาระเป็นจนกระทั่งยอห์น (ลูกา 16:16) ตั้งแต่นั้นเวลาที่เรื่องราวอาณาจักรของพระเจ้าได้ถูกเทศนาในวันฟื้นเทคอสต์มันลงมาพร้อมกับฤทธิ์อำนาจ ตามที่ประกาศโดยยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาในมัทธิว 3:2 และโดยพระเจ้าของพวกเราในมัทธิว 4:17: คริสตจักรบังเกิดมา ได้รับชีวิตฝ่ายวิญญาณ และความรอดที่มีสง่าราศีดำเนินไปในท่ามกลางพวกเขา ในวิวรณ์ บทที่ 1 ยอห์นเห็นบุตรมนุษย์ทรงดำเนินอยู่ในพระสิริของพระองค์ท่ามกลางคริสตจักรของพระองค์ โดยมีเชิงเทียนทองคำเจ็ดเล่มเป็นตัวแทน

อัครสาวกเปาโลได้รวมตัวของเขาเองไว้เมื่อเขากล่าวว่า “ดูก่อน ข้าพเจ้ามีความลึกซึ้งที่จะบอกแก่ท่าน คือว่า เราจะไม่ล่องหนหมดทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด” (1 โครินธ์ 15:51) ตอนนี้พวกเราคาดหวังว่าจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว อัครสาวกเปโตรได้ประกาศเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ต่างๆ และจดหมายทั้งหลายของอัครสาวกเปาโล โดยกล่าวว่าบางสิ่งบางอย่างยากที่จะเข้าใจ (2 เปโตร 3:15-16) ไม่มีใครกล้าอธิบายหรือสร้างหลักคำสอนในสิ่งที่ปราศเดอริบรานฮามได้กล่าวไว้ในถ้อยแถลงทั้งหลายที่เข้าใจยาก

ตัวอย่าง เช่น ท่านกล่าวว่า “และเมื่อตราประทับทั้งหลายแตกออกแล้วและมีการเปิดเผย ความลึกลับ ทูตสวรรค์, ผู้ส่งสาส์น, พระคริสต์ ลงมาเหยียบพระบาทของพระองค์บนบก และในทะเลพร้อมกับรุ่งเหนือพระเศียรของพระองค์ ตอนนี้จำได้ไหมครับว่า ทูตสวรรค์ องค์ที่เจ็ดองค์นี้อยู่บนแผ่นดินโลกในเวลาที่มาถึงนี้” บราเดอร์บรานฮามอยู่บนโลกเมื่อ “ทูตสวรรค์แห่งพันธสัญญา” ทรงเปิดเผยตนเองในเมฆเหนือธรรมชาติ อ้างถึง: “ทูตสวรรค์องค์ใหญ่แห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งทรงอยู่กับโมเสสในถิ่นทุรกันดาร ผู้ที่เสด็จมาหา อ. เปาโล บนถนนสู่เมืองดามัสกัส องค์เดียวกันนั้นที่ทรงอนุญาตให้นำพระฉายของพระองค์ ได้รับการบันทึกภาพถ่ายไว้ให้กับพวกเรา องค์เดียวกันที่อยู่ในรูปภาพในนิตยสารไลฟ์วัน ก่อน พระวณะเดียวกันโดยพระเจ้าองค์เดียวกัน ...” (พระเยซูทรงเป็นความลึกลับของพระเจ้าที่ได้ถูกเปิดเผย หน้า 93)

ท่านยังกล่าวอีกว่า “และที่นี่พระองค์เสด็จกลับมาในบทที่ 10 หลังจากเวลาการเสด็จมา ...” หลังจากเวลาของการเสด็จมามีอะไร? การเสด็จมาครั้งใดที่กำลังอ้างถึงอยู่? และการเสด็จมาในบทที่ 10 หลังจากเวลาการเสด็จมาหมายถึงผู้ใด และอื่นๆ? เพียงไม่กี่นาทีต่อมาบราเดอร์บรานฮามกล่าวว่า “พระองค์ทรงรับเจ้าสาวคนต่างชาติและจะทรงพานางไปจากที่นี่ไปยังพระราชวัง ไปที่พระนิเวศน์ของพระบิดาของพระองค์ในพระสิริสำหรับพิธีอภิเษกสมรสและจะเสด็จกลับลงมาเพื่อจะทำให้พระองค์เองทรงเป็นที่รู้จักแก่พี่น้อง 144,000 คน” นักเทศน์ทั้งหลายควรจะทำให้ความสนใจกับพวกข้อความเฉพาะที่วางพวกมันอย่างถูกต้องด้วยเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพวกมัน และหยุดการนำเสนอมุมมองของพวกเขาทันที! เพราะไม่มีข้อพระคัมภีร์ใดของอัครสาวกเปาโลหรือของบราเดอร์บรานฮามที่อนุญาตให้มีการตีความเป็นการส่วนตัวใดๆ พระเจ้าทรงเป็นผู้ตีความของพระองค์เอง พระองค์ทรงเฝ้าดูพระวณะของพระองค์เพื่อจะทรงกระทำสิ่งที่พระองค์สัญญาไว้ให้สำเร็จ ประชากรของพระเจ้าควรจะหยุดทันทีที่จะเชื่อการตีความใดๆ ที่กำลังอยู่ในการหมุนเวียน! ตอนนี้คริสตจักรเจ้าสาวของพระคริสต์จะต้องถูกนำกลับเข้ามาในขั้นตอนเพื่อจะดำเนินไปอีกครึ่งหนึ่งในความปรองดองและความเป็นหนึ่งเดียวกันที่สมบูรณ์แบบกับเจ้าบ่าว ซึ่งการเสด็จกลับมาใกล้แล้ว และสอดคล้องกับพระวณะของพระเจ้าทุกถ้อยคำ! เวลาแห่งการตัดสินใจมาถึงแล้ว

คำถามที่ 1: ปัจจุบันนี้ตำแหน่งท่านต่อพันธกิจของบราเดอร์บรานฮามคืออะไร?

คำตอบ: ผมเชื่อในการทรงเรียกอันศักดิ์สิทธิ์และการได้รับพระบัญชาของวิลเลียม บรานฮาม ไม่ว่าท่านจะอ้างถึงวันที่ 11 มิถุนายน 1933 หรือ 7 พฤษภาคม 1946 หรือประสบการณ์เหนือธรรมชาติอื่นๆ ในปี 1933 เรื่องหลักคือ พระธรรมเทศนาที่ได้ให้ไว้แก่ท่านนั้นจะนำหน้าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ พวกเราเห็นความสำเร็จทั่วโลกในช่วงสี่สิบปีที่ผ่านมาและจนถึงปัจจุบันนี้

จากประสบการณ์ที่ท่านมีในวันที่ 7 พฤษภาคม 1946 ประเด็นหลักคือ บราเดอร์บรานฮามได้รับหมายสำคัญเหนือธรรมชาติสองประการเหมือนผู้เผยพระวจนะโมเสส เพื่อจะโน้มน้าวใจที่ประชุมของการได้รับพระบัญชาโดยตรงของท่าน (อพยพ 4: 1-9) หลายแสนคนมีประสบการณ์หมายสำคัญครั้งแรกที่เกิดขึ้นกับมือของท่านในช่วงปลายปี 1940 เมื่อผู้ป่วยสามารถเห็นความเจ็บป่วยของตัวเองได้ – เนื้องอก, โรคเมเร็งและอื่นๆ – บนด้านหลังของมือของบราเดอร์บรานฮาม ในขณะที่การเยียวยารักษาโรคเกิดขึ้น มันหายไปจากมือของเขา พยานที่ดีที่สุดที่ผมได้พบคือ ศาสนาจารย์กอร์ดอน ลินด์เซย์ และซิสเตอร์ลินด์เซย์ ซึ่งได้บอกผมเป็นการส่วนตัวว่า พวกเขาเห็นการปรากฏสีแดงของประทานนั้นในช่วงสามปีที่ผ่านมาตอนที่พวกเขาเดินทางกับบราเดอร์บรานฮามบ่อยๆ

คนหลายล้านคนได้เป็นพยานถึงหมายสำคัญเหนือธรรมชาติครั้งที่สอง ซึ่งเป็นที่รู้จักในนาม "หมายสำคัญของพระเมสสิยาห์" ในยุค 50 และ 60 (ดูจดหมายเวียน ถูดยับไม่ผลปี 2005) ผมยังเป็นที่ประจักษ์พยานด้วย เพราะผมได้เข้าร่วมการประชุมของบราเดอร์บรานฮามในยุโรปและในสหรัฐอเมริกา และผมสามารถเป็นพยานถึงพันธกิจที่ไม่ธรรมดา นั่นคือเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและมนุษยชาติได้ ของประทานการเผยพระวจนะที่ถูกต้องซึ่งพระเจ้าได้ประทานให้แก่ท่านผู้นี้ได้รับการยืนยันจากสวรรค์ บราเดอร์บรานฮามได้นำจิตวิญญาณหลายล้านดวงมาสู่พระคริสต์และหลายพันคนได้รับการเยียวยารักษาโรคและการปลดปล่อยเพราะความเชื่อของพวกเขา

คำถามที่ 2: ถ้อยคำที่แท้จริงของพระบัญชาที่ให้ไว้แก่ วิลเลียม บรานฮาม คืออะไร?

คำตอบ: “ในขณะที่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกใช้ไปนำหน้าการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ พระธรรมเทศนาที่มอบให้ท่านจะเป็นผู้นำหน้าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์”

ถ้อยแถลงเดียวกันนั้นมาจากริมฝีปากของบราเดอร์บรานฮามสี่สิบกว่าครั้ง เหตุใดจากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นถ้อยแถลงดังต่อไปนี้: “ในขณะที่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกใช้ไปนำหน้าการเสด็จมาครั้งแรกของพระเจ้า ดังนั้นท่านจึงถูกใช้ไปนำหน้าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์”? ข้อความที่ถูกดัดแปลงนี้ได้ถูกแกะสลักไว้แม้กระทั่งข้างในของประตูหน้าบ้านหลังใหม่ของบราเดอร์บรานฮามในเมืองทูซอน

ผู้ใดในโลกนี้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นและปฏิเสธพระบัญชาแรกเริ่มที่ว่าพระธรรมเทศนาจะนำหน้าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์? พี่น้องเช่นนี้ต้องการลบล้างความจริงนี้ให้แก่บราเดอร์บรานฮามสี่สิบเอ็ดครั้ง แม้ว่าท่านจะพูดด้วยตัวของท่านเองว่า พระธรรมเทศนาจะเป็นผู้นำหน้า ท่านยังแม้แต่เน้นย้ำเรื่องนี้เมื่อพูดถึงพระมหาบัญชาที่ว่า **“ไม่ใช่ว่าผมจะเป็นผู้นำหน้า แต่พระธรรมเทศนานั้นเป็นผู้นำหน้า!”** (คำพยาน, เปอร์โตริกโก, 2-10-1959) ตอนนี้อยู่ใดที่กำลังกล่าวความจริง? คนเหล่านั้นที่รู้จัก บราเดอร์บรานฮามเป็นการส่วนตัว หรือ วิลเลียม บรานฮาม ผู้ใดรู้จักพระเจ้าเป็นการส่วนตัว? อะไรที่กำลังจูงใจให้พี่น้องเหล่านั้นทำให้นักทั้งหลายเข้าใจผิดและผูกมัดพวกเขาในฝ่ายวิญญาณตามความคิดเห็นทั้งหลายของพวกเขา? พวกเขาขึ้นไปพันธกิจที่ผ่านมาและพันธกิจของผู้เผยพระวจนะในอนาคตที่จะมาถึง ทุกขณะที่ข้ามผ่านสิ่งที่พระเจ้ากำลังทรงกระทำอยู่ในปัจจุบัน

คำถามที่ 3: ความมั่นใจของท่านเกี่ยวกับเรื่อง “พระธรรมเทศนายุคสุดท้าย” คืออะไร?

คำตอบ: ผมเชื่อด้วยสุดจิตสุดใจของผมถึงพระวาระที่แท้จริงของพระเจ้าที่ วิลเลียม บรานฮาม ได้ประกาศภายใต้คำว่า “พระธรรมเทศนายุคสุดท้าย” เช่นเดียวกับอัครสาวกยอห์นในยุคของท่าน ผมอาจจะกล่าวได้ด้วยว่า “ดังนั้นนี่คือ พระธรรมเทศนาที่พวกเราได้ยินถึงพระองค์ และประกาศแก่พวกท่าน ...” ผมเชื่อว่า “พระธรรมเทศนายุคสุดท้าย” ตามพระวาระของพระเจ้าที่เขียนไว้ในร้อยแปดรีเซ็นต์ พระธรรมเทศนาเป็นพระวาระดั้งเดิมของพระเจ้าที่ได้รับการเปิดเผยสำแดงพร้อมกับพระสัญญาทั้งหมดที่ให้ไว้กับคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ อย่างไรก็ตามผมไม่เชื่อการตีความอันหลากหลายและเวอร์ชันต่างๆ ซึ่งได้นำเสนอโดยคนบางคนภายใต้ป้ายกำกับที่ผิดพลาดว่า “พระธรรมเทศนายุคสุดท้าย” ทุกสิ่งทุกอย่างที่มาจากพระเจ้าจะอยู่ในขอบเขตของพระวาระของพระเจ้าเท่านั้น มันจะไม่ทำให้เกิดความแตกแยกในทางตรงกันข้ามมันจะส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของบรรดาผู้เชื่อแท้ในทุกเมืองและในทุกประเทศ

คำถามที่ 4: ท่านแก้ไขผู้เผยพระวาระในบางประเด็นหรือไม่?

คำตอบ: คนบางคนอาจจะได้คิดแม้แต่ว่าผมอาจจะกล้าแตะพินิจการเผยพระวาระที่ผิดพลาดมิได้! อย่างไรก็ตามเมื่อมาถึงคำสอนทั้งหลายและจากนั้นผมยกตัวอย่าง เช่น มีแถลงการณ์ต่างๆ ต่อหน้าผมเกี่ยวกับเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดมากกว่าเจ็ดสิบถ้อยแถลงที่แตกต่างกันและถ้อยแถลงมากมายที่เราได้ทำเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในพระธรรมเทศนาทั้งหลายของเขาในเวลาต่างๆ กัน ผมไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากจะนำแต่ละเรื่องกลับไปยังพระวาระ อาจจะมีคำตอบที่ถูกต้องได้เพียงหนึ่งคำตอบเท่านั้นสำหรับคำถามในตามพระคัมภีร์ไบเบิล ถ้อยแถลงที่หลากหลายบ่งชี้ว่าเรื่องดังกล่าวยังมิได้รับการ

เปิดเผยอย่างสมบูรณ์และดังนั้นจึงมีอาจจะถูกวางไว้ได้อย่างถูกต้อง

พวกเราเห็นพันธกิจแห่งการเผยพระวจนะที่สมบูรณ์แบบซึ่งได้รับการยืนยันโดยนิมิตทั้งหลายที่บราเดอร์บรานฮามเห็น และพวกเราเห็นด้วยว่า ท่านยังคงเป็นนักเทศน์ในพันธกิจการประกาศข่าวประเสริฐต่อไป ในท่านเองเดียวกันพวกเราอาจจะเห็นว่า ท่านคาดหวังในสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าจะทรงกระทำ ท่านเป็นผู้เผยพระวจนะแห่งพระสัญญาของมาลาคีย์ 4: 5-6 อย่างแน่นอน ได้รับการยืนยันจากพระเยซูคริสต์พระเจ้าของพวกเราในมัทธิว 17:11 และมาระโก 9:12 ท่านผู้นั้นจะกระทำให้จิตใจของบุตรทั้งหลายของพระองค์หันไปหาคำสอนดั้งเดิมทั้งหลายของเหล่าบรรพบุรุษอัครสาวก และจะรื้อฟื้นทุกสิ่งภายในคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ให้กลับสู่สภาพเดิม ผู้เผยพระวจนะทั้งหลายได้ประกาศทุกสิ่งทุกอย่าง แต่เหล่าอัครสาวกและเหล่าครูอาจารย์ท่านนั้นที่สามารถวางพวกมันตามแผนการณ์แห่งความรอดได้ พวกเราต้องเคารพการตัดสินใจพระทัยของพระเจ้าในการแต่งตั้งพันธกิจทั้งหลายที่แตกต่างกันสำหรับการแก้ไขของคริสตจักร (เอเฟซัส 4: 7-16) ตอนนี้อาจจะไขปมทั้งหมดได้อย่างถูกต้องและติดตั้งเข้าไปในรูปแบบอันศักดิ์สิทธิ์

คำถามที่ 5: สิ่งสมบูรณ์แบบที่สุดของท่านคืออะไร พระคัมภีร์ไบเบิลหรือคำเทศนา?

คำตอบ: ช่างเป็นคำถามอะไรกัน! สิ่งสมบูรณ์แบบที่สุดของผมนั้นเหมือนกับของบราเดอร์บรานฮาม – พระวจนะของพระเจ้า ซึ่งยังดำรงอยู่ตลอดกาล แม้แต่บราเดอร์บรานฮามยืนอยู่ต่อหน้าที่ประชุมท่านได้ยกพระคัมภีร์ไบเบิลของท่านขึ้นมาและกล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่สมบูรณ์แบบที่สุดของผม!” คำถามดังกล่าวช่างไร้สาระจริงๆ: สาระสำคัญที่แท้จริงของพระธรรมเทศนาคือ พระวจนะของพระเจ้าที่ได้รับการเปิดเผยสำแดง ซึ่งประกอบด้วยแผนการณ์แห่งความรอดจาก

เริ่มต้นจนจบทั้งสิ้น โดยเฉพาะพระสัญญาทั้งหลายสำหรับยุคสมัยของพวกเรา ดังนั้นพระธรรมเทศนาคือพระวณะของพระเจ้า และพระวณะของพระเจ้าคือพระธรรมเทศนา ผู้ใดก็ตามที่พยายามแยกพวกมันนั้นก็ถูกหลอกหลวงโดยสิ้นเชิงและอยู่นอกเหนือพระคำรัสสั่งอันศักดิ์สิทธิ์ เมื่อเหล่านักเทศน์วางถ้อยคำเข้าไปในปากของบราเดอร์บรานฮามซึ่งตรงกันข้ามกับสิ่งที่ข้อพระคัมภีร์สอน พวกเขาทำให้ท่านเป็นผู้เผยพระวณะเทียมเท็จและการไม่สนใจพระคัมภีร์ไปเปิดอย่างชัดเจน “การเปิดเผยสีแดง” อันอุปโลกน์ของพวกเขาก็ได้ถูกเปิดโปงเหมือนกับความโง่เขลา

คำถามที่ 6: ท่านสอนแตกต่างกันไปในการเปรียบเทียบกับสิ่งที่บราเดอร์บรานฮามสอนหรือไม่?

คำตอบ: บางคนอาจมีเจตคติว่าผมสอนแตกต่างกัน แต่อย่างที่ผมกล่าวไว้ก่อนหน้านี้ในการวิเคราะห์ขั้นสุดท้าย ความจริงคือ ผมจะต้องเห็นด้วยกับพระวณะของพระเจ้าทุกครั้ง ผมอยู่ในความครอบครองของพระธรรมเทศนาทั้งหลายของท่านและผมได้ฟังพวกมัน ดังนั้นผมรู้จักพวกถ้อยแถลงที่แตกต่างกันที่ทำการอ้างอิงถึงพวกเรื่องเดียวกัน

ตัวอย่าง เช่น บราเดอร์บรานฮามได้เทศนาเกี่ยวกับระยะเวลาเจ็ดปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเทศนาพระธรรมเทศนาสามเรื่อง “เจ็ดสิบสัปดาห์ของดาเนียล” ท่านให้ที่ประชุมทั้งปวงพูดซ้ำๆ ออกมาดังๆ ว่า “หนึ่งสัปดาห์เท่ากับเจ็ดปี” (หน้า 108) และจากนั้นอีกครั้งหนึ่งท่านได้กล่าวซ้ำเกี่ยวกับสามปีครึ่ง ในกรณีเช่นนั้น ผมถูกบังคับให้ตรวจสอบมันกับพระวณะของพระเจ้าโดยตรง เมื่อท่านกำลังอ้างถึงช่วงเวลาทั้งหมดระหว่างกรับขึ้นไปกับการครองราชย์ยุคพันปี จากนั้นท่านจึงกล่าวถึงเจ็ดปี และเมื่อการอ้างถึงพันธกิจของผู้เผยพระวณะสองท่าน ซึ่งได้สัญญาไว้กับพวกยิว นั้น ท่านกล่าวถึงสามปีครึ่ง

เมื่อพวกเรากำลังสอน เพียงแค่การอ้างถึงถ้อยแถลงทั้งหลายนั้นก็ยังไม่เพียงพอ พวกเราต้องวางไว้ในบริบทที่ถูกต้องด้วยซึ่งแสดงไว้ในข้อพระคัมภีร์ที่เผยแพร่พระวจนะ โปรดพิจารณาคำอ้างนี้: “วันที่พระองค์ทรงเริ่มต้นสัปดาห์ที่เจ็ดสิบหรือเจ็ดปี คริสตจักรหายไป พวกคุณเข้าใจมันไหมครับ เพื่อนๆ? ให้ยกมือของพวกคุณขึ้นมาถ้าหากพวกคุณเข้าใจมัน...วันที่ที่พระองค์ทรงเริ่มสัปดาห์ที่เจ็ดสิบหรือเจ็ดปี คริสตจักรหายไป ตอนนี้ให้ฟัง ผมกำลังอ้างอิงอีกครั้งหนึ่ง – กำลังอ้างอิงอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นพวกคุณจะไม่ลืม นี่คือการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงจับปากกาของผมขณะที่ผมกำลังเขียน...” (หน้า 140, ย่อหน้าที่ 189-192)

ตอนนี้ให้พิจารณาคำถามที่ 18 ในหนังสือตราประทับฉบับภาษาอังกฤษหน้า 492, “พันธสัญญาของดาเนียล 9:27 ได้รับการยืนยันเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์เมื่อไร?” คำตอบ: “ครึ่งหนึ่งของมันได้รับการยืนยันถึงพันธสัญญา เมื่อพระเยซูคริสต์ประทับอยู่บนโลกเทศนาให้แก่ชาวยิว” “นี่พระองค์เพียงแค่ทรงกล่าวซ้ำๆ สิ่งที่คุณอื่นได้กล่าวต่อพระองค์ให้พวกเรามาดูดาเนียล 9:24-27 อย่างชัดเจนซึ่งพวกเราได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับเจ็ดสิบสัปดาห์ ซึ่งถูกแบ่งออกเป็นสามขั้นตอน: 7 + 62 + 1 พระเจ้าตรัสดังนี้ในข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายเกี่ยวกับพระคริสต์พระเมสสิยาห์ ดังต่อไปนี้” “และหลังจากหกสิบและสองสัปดาห์แล้วพระเมสสิยาห์จะถูกตัดออก แต่ไม่ใช่เพื่อพระองค์เอง...” “แน่นอนว่ามันถูกกระทำไว้แล้วเพื่อพวกเราบนไม้กางเขน หลังจากถ้อยแถลงนี้พวกเราอ่านในตอนที่สองของข้อ 26 “... และประชาชนของเจ้าชายที่จะมาทำลายเมืองและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์...” ซึ่งหมายถึงผู้ซึ่งมาพร้อมกับกองทัพโรมันของเขา และได้ทำลายเมืองและวิหารในปี ค.ศ. 70 ในข้อ 27 มีการกล่าวถึงต่อไปเกี่ยวกับผู้ต่อต้านพระคริสต์ มิใช่เกี่ยวกับพระคริสต์ “และท่านจะยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์: และในระหว่างกลางสัปดาห์นั้นท่านจะกระทำให้การถวายสัตวบูชาและเครื่องบูชาอื่น ๆ หยุดไป ...”

พระเจ้าของพวกเราได้ทรงกระทำพันธสัญญานี้วันแรกกับพวกเรา โดยพระโลหิตแห่งพันธสัญญาซึ่งหลั่งบนไม้กางเขนแห่งโกละโกธา (มัทธิว 26:28; มาระโก 14:24; a.o.) ตัวอย่าง เช่น ทุกคนที่อ่าน “คำถามและคำตอบ” 431 ในหนังสือซีไอดีจะพบว่า บราเดอร์บรานฮามได้ทำพวกถ้อยแถลงหลากหลายในพระธรรมเทศนาทั้งหลายที่แตกต่างกัน ข้อพระคัมภีร์กล่าวว่าพระเมสสิยาห์จะถูกตัดออกหลังจาก 62 สัปดาห์ ซึ่งนำหน้าใน 7 สัปดาห์แรก (ดาเนียล 9:26) ส่วนแรกของข้อนี้ ตามที่พวกเราแสดงไว้นำไปใช้กับพระเยซูคริสต์ พระเมสสิยาห์ และส่วนที่สองกับเจ้าชายโรมัน ดาเนียล 9:27 อ้างถึงผู้ต่อต้านพระคริสต์อย่างพิเศษ และพันธสัญญาเจ็ดปีซึ่งถูกกล่าวถึงที่นี่จะเป็น “สนธิสัญญาโรมัน” เหนือกรุงเยรูซาเล็ม ในครั้งแรกของสัปดาห์ที่เจ็ดสิบ ผู้เผยพระวจนะทั้งสองจะมีพันธกิจของพวกเขา (วิวรณ์ บทที่ 11) และในช่วงครึ่งหลังหลังจากพันธสัญญาถูกทำลาย ผู้ต่อต้านพระคริสต์จะปกครองเป็นเวลาสี่สิบสองเดือน ในความโหดร้ายและสงครามของเขากับเหล่าธรรมิกชน (วิวรณ์ 13:1-10) ในช่วงเวลาแห่งการข่มเหง พวกผู้พลีชีพชาวยิวจะต้องมอบชีวิตของพวกเขาเพื่อให้ส่วนที่สองของตราประทับที่ห้าสำเร็จ (วิวรณ์ 6:9-11) เรื่องนี้เป็นไปตามพระเจ้าตรัสดังนี้ในพระวจนะของพระองค์

คำถามที่ 7: ท่านเชื่อในการเปิดผนึกของตราประทับทั้งเจ็ดหรือไม่?

คำตอบ: ใช่แล้วครับ ผมเชื่อในการเปิดผนึกเหนือธรรมชาติของตราประทับทั้งหลาย บราเดอร์บรานฮามได้บอกผมเป็นการส่วนตัวเมื่อต้นเดือนธันวาคม ปี 1962 ว่า ท่านจะย้ายไปยังเมืองทูซอนกับครอบครัวของท่านในเดือนมกราคม ปี 1963 ท่านได้รับการบอกเล่าด้วยนิมิตว่า เมื่อเมืองจะเริ่มทำงานบนถนนที่ท่านอาศัยอยู่ เมื่อรั้วของสวนจะวางไว้บนสนามหญ้าของท่านและเมื่อพวกเครื่องไถและพวกเครื่องขุดดินจะเลื่อนขึ้นและเลื่อนลงในหนทาง นั่นจะเป็นเวลา

ที่จะย้ายไปยังเมืองทูซอน ผมเห็นด้วยตาของตัวเองว่า รั้ว
นั้นวางอยู่บนสนามหญ้าและรถไถดินเคลื่อนขึ้นและลง ณ ที่นั่น
วันที่ 22 ธันวาคม 1962 บราเดอร์บรานฮาม มีนิมิตเกี่ยวกับการ
ปรากฏของเมฆเหนือธรรมชาติ ซึ่งท่านได้อ้างถึงในพระธรรมเทศนา
ของท่านวันที่ 30 ธันวาคม 1962 จากนั้นวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 1963
เมื่อท่านได้รับการบอกเล่าจากเมฆเหนือธรรมชาติให้กลับไปยัง
เมืองเฟิเฟิร์สวิลล์ สำหรับการเปิดฉีกตราประทับทั้งหลาย

คำถามที่ 8: ตราประทับที่เจ็ดได้รับการเปิดเผยสำแดงด้วยเช่นกันหรือไม่?

คำตอบ: ผู้ใดก็ตามที่อ่านหรือฟังสิ่งที่บราเดอร์บรานฮามกล่าวไว้อย่างรอบ
คอบจะพบว่า ท่านอ่านข้อความทั้งหมดที่เกี่ยวกับหกตราประทับ
แรกเสมอ ข้อยกเว้นเพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือ ตราประทับที่เจ็ด ซึ่ง
ท่านเพิ่งอ่านข้อแรกของบทที่ 8 ประมาณครึ่งชั่วโมงที่เจียบบังด์ใน
สวรรค์ (24 มีนาคม 1963) ท่านได้เชื่อมต่อตราประทับที่เจ็ดกับ
เหตุการณ์ที่แตกต่างกันจำนวนหนึ่ง ท่านได้กล่าวเกี่ยวกับจุดจบ
ของยุคคริสตจักร, จุดจบของแตรทั้งหลาย, จุดจบของชั้นทั้งหลาย
จนถึงจุดจบของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ผู้ใดก็ตามที่อ่านข้อความใน
วิวรณ์ บทที่ 8 จากข้อ 2 จะพบกับเนื้อหาเกี่ยวกับตราประทับที่เจ็ด
โดยเฉพาะเกี่ยวกับทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดที่กำลังเตรียมพร้อมที่จะเป่า
แตรทั้งเจ็ด

มีทูตสวรรค์เจ็ดองค์สำหรับคริสตจักรทั้งเจ็ด (วิวรณ์ บทที่ 1-3)

จากนั้นมีทูตสวรรค์เป่าแตรเจ็ดองค์ (วิวรณ์ บทที่ 8-11)

และมีทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ทรงเทขึ้นแห่งบ่วงพระพิโรธทั้งหลายลง
มา (วิวรณ์ บทที่ 15-16) พวกเขาทั้งหมดถูกวางไว้ในพระดำรัสสั่ง
ของพระเจ้า

ข้อความอ้างอิง: “สามบทแรกของพระธรรมวิวรณ์เปิดเผยสำแดงเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับคริสตจักร แล้วจากบทที่ 3 ถึงบทที่ 19 ของวิวรณ์ไม่พบเห็นคริสตจักรอีกต่อไป คริสตจักรขึ้นไปที่บทที่ 4 ของวิวรณ์ และกลับมาที่บทที่ 19 ของพระธรรมวิวรณ์ เจ้าสาวและเจ้าบ่าวเสด็จมาด้วยกันบนแผ่นดินโลก จากบทที่ 19 ถึงบทสรุปของบทที่ 22 มันเป็นทั้งหมดในยุคพันปี และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในปีต่อไป ในช่วงบทที่ 4 ถึงบทที่ 19 พระเจ้าจะทรงจัดการกับอิสราเอล” (งานเลี้ยงฉลองของแดรททั้งหลาย, หน้า 6 + 7) บราเดอร์บรานฮามได้ย้าแล้วย้าอีกว่า โปรดจดบันทึกสิ่งนี้ไว้ในตัวพิมพ์ใหญ่ “บทที่ 4 ถึง 19 รวมถึงบทที่ 8, 9, 10 และ 11” “ไม่มีอะไรในสี่บทเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องหรือจัดการกับคริสตจักร ตามที่บราเดอร์บรานฮามกล่าวไว้หลายครั้งแล้ว

เมื่อพระที่นั่งกรุณาเปลี่ยนเป็นพระที่นั่งพิพากษาตามตราประทับที่เจ็ด (วิวรณ์ 8:2-5) ไม่มีคนกลางอีกต่อไป ไม่มีผู้สนับสนุนที่จะรับคำอธิษฐานจากบรรดาธรรมิกชน จากนั้นไฟจากแท่นบูชาทองคำถูกเหวี่ยงลงบนแผ่นดินโลก จากนั้นติดตามมาด้วยฟ้าร้องและฟ้าผ่า, ฯลฯ (ข้อ 5) บราเดอร์บรานฮามกล่าวไว้ว่า แดรทังเจ็ดไม่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาของยุคคริสตจักร

ข้อความอ้างอิง: “... ทันทีหลังจากที่เหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าทรงปรากฏตัวและทรงบอกผมเกี่ยวกับแดรทังเจ็ด—หรือตราประทับที่เจ็ด ... มันเป็นที่นั่นที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเปิดสิ่งนี้เพื่อจะแสดงให้เห็นเหตุผลว่า มันไม่มีประโยชน์แม้แต่สำหรับคริสตจักรในยุคนี้เพราะไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับคริสตจักรเลย ... การรวมอิสราเอลเป็นแดรททั้งหลาย แดรททั้งหลายเป็นของอิสราเอล ... จำได้ไหมครับว่า แดรททุกแดรทถูกเป่าภายใต้ตราประทับที่หก ... แดรทที่เจ็ดและตราประทับที่เจ็ดนั้นช่างสมบูรณ์แบบเพียงไร” (งานเลี้ยงฉลองของแดรททั้งหลาย 19 กรกฎาคม 1964 หน้า 8)

คำถามที่ 9: ท่านเชื่อว่า วิวรรณ์ 10: 1-7 สำเร็จแล้วในปี 1963 หรือไม่?

คำตอบ: วิวรรณ์ บทที่ 10 ยังไม่สำเร็จ ดังที่พวกเราได้เห็น มันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคริสตจักรเลย บราเดอร์บรานฮามเป็นผู้ส่งสาส์นสำหรับคริสตจักรยุคสุดท้าย (วิวรรณ์ 3:14-22) มิใช่ทูตสวรรค์เปาเตอร์องค์ที่เจ็ด ท่านได้อ้างถึงวิวรรณ์ บทที่ 10 เพราะว่ามันเป็นข้อพระคัมภีร์เพียงข้อเดียวเท่านั้นที่กล่าวถึงเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ด แต่พวกเราตระหนักว่า ลักษณะการเผยพระวจนะของสองเหตุการณ์พิเศษซึ่งถึงกระนั้นยังคงแยกจากกันและกัน ตัวอย่าง เช่น มัทธิวได้แสดงให้เห็นถึงการตอบสนองของโยเซยา 11:1 ในบทที่ 2 ข้อ 15 เมื่อกล่าวถึงพระเยซู “เราได้เรียกบุตรชายของเราออกมาจากประเทศอียิปต์...” แต่นั่นมิได้ทำให้เป็นโมฆะ อพยพ 4: 22-23, “คนอิสราเอลเป็นบุตรชายของเรา คือเป็นบุตรหัวปีของเรา ... จงปล่อยบุตรชายของเราไป เพื่อเขาจะได้ปรนนิบัติเรา ...” ข้อพระคัมภีร์คำเผยพระวจนะอนุญาตให้มีการประยุกต์ใช้คู่กันได้ แต่ทุกครั้งจะต้องถูกทิ้งไว้ในบริบทที่มันเป็นตามแผนการณ์แห่งความรอด การตอบสนองที่เกิดขึ้นจริงของวิวรรณ์ บทที่ 10 นั้นได้กล่าวไว้ล่วงหน้าแล้ว ดังที่พวกเราเห็นได้จากพวกข้อความต่อไปนี้เป็นพยานถึงเหตุการณ์พิเศษนั้น พวกเราได้รับการแสดงให้เห็นอีกครั้งหนึ่งว่า สิ่งที่เป็นของพระเจ้านั้นทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องถูกค้นพบได้มากกว่าหนึ่งข้อพระคัมภีร์

คำสำคัญคำแรกคือ "คำราม"

"ท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสิงโตคำราม!" (วิวรรณ์ 10:3)

"... พระเยโฮวาห์จะทรงเปล่งเสียงคำรามจากที่สูง และจากที่พำนักอันบริสุทธิ์ของพระองค์ พระองค์จะทรงเปล่งเสียงคำรามมากมาย..." (เยเรมีห์ 25:30)

"เขาทั้งหลายจะติดตามพระเยโฮวาห์ไป พระองค์จะทรงเปล่งเสียงคำรามเหมือนสิงโต เมื่อพระองค์จะทรงเปล่งเสียงคำราม ขณะนั้น"

บุตรทั้งหลายของพระองค์จะตัวสั้นสะท้านมาจากทิศตะวันตก”
(โยเซยา 11:10)

“พระเยโฮวาห์จะทรงเปล่งเสียงคำรามจากศิโยน ทรงเปล่งพระ
สุรเสียงของพระองค์จากเยรูซาเล็ม และฟ้าสวรรค์กับพิภพก็จะ
หวั่นไหว แต่พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความหวังแห่งประชาชนของ
พระองค์ เป็นที่กำบังเข้มแข็งของชนชาติอิสราเอล” (โยเอล 3:16)

“... พระเยโฮวาห์จะทรงเปล่งเสียงคำรามจากศิโยน และจะทรง
เปล่งพระสุรเสียงของพระองค์จากเยรูซาเล็ม ...” (อาโมส 1: 2)

คำสำคัญคำต่อไปคือ “ปฏิญาณ”

“และฝ่ายทูตสวรรค์องค์ที่ข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบก
นั้นได้ชูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า และปฏิญาณโดยอ้างพระนามของพระองค์
ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งซึ่ง
มีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น ทรงสร้างแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ใน
แผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้างทะเล กับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในทะเลนั้น
ว่า จะไม่มีการเนินซ้ำอีกต่อไปแล้ว” (วิวรณ์ 10: 6)

“... ชายที่สวมเสื้อผ้าป่านผู้ซึ่งอยู่เหนือน้ำทั้งหลายแห่งแม่น้ำนั้น
ได้ยกมือขวาและมือซ้ายของท่านสู่ฟ้าสวรรค์ และข้าพเจ้าได้ยิน
ท่านปฏิญาณอ้างพระผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ว่า ยังอีกวาระหนึ่ง
สองวาระ และครึ่งวาระ...” (ดาเนียล 12: 7) มิอาจจะระบุเพิ่มเติม
ได้อย่างชัดเจนว่าตั้งแต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นมีเพียงสามปีครึ่งที่เหลือ
จนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาสุดท้าย มันเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม
แบบอย่างแน่นอน!

เมื่อพระเจ้าเสด็จลงมาในฐานะทูตสวรรค์แห่งพันธสัญญาพระองค์
จะทรงวางพระบาทขวาของพระองค์ไว้บนทะเลและพระบาทซ้าย
ของพระองค์บนโลกเพื่อจะทรงปักเขตค้ำกล่าวอ้างของพระองค์ใน
ฐานะเจ้าของดั้งเดิม ทันใดนั้นเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดจะเปล่งเสียงของ

พวกมัน พวกเราต้องยอมรับว่าข้อพระคัมภีร์ทุกข้อจะต้องเกิดขึ้น เป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงส่วนที่สองของมาลาคีย์ 3:1-2 เพราะ มันยังไม่เกิดขึ้นในการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ ดังนั้นจึงมี เคยได้ถูกกล่าวถึงในพันธสัญญาใหม่ ในช่วงเวลาที่เหตุการณ์ สำคัญนี้เกิดขึ้นมันจะเกิดสัมฤทธิ์ผล "... พระเยซูเจ้าจอมโยธา ตรัสว่า ... และองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งเจ้าแสวงหา นั้น จะเสด็จมายัง พระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหัน ทูตแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งเจ้า พอใจนั้น ดูเถิด ท่านจะเสด็จมา แต่ใครจะทนอยู่ได้ในวันที่ท่านมา? และใครจะยืนมั่นอยู่ได้เมื่อท่านปรากฏตัว? เพราะว่าท่านเป็น ประดุจไฟดั่งแว่น และประดุจสนับของช่างชักฟอก" การเสด็จมาใน ฐานะทูตสวรรค์แห่งพันธสัญญาซึ่งอธิบายไว้อย่างละเอียดในข้อ พระคัมภีร์ดังกล่าวข้างต้นต้องถูกวางไว้ตรงจุดที่พระคัมภีร์ไบเบิล วางมันไว้-กับพวกคนอิสราเอล เพราะในเวลานั้นวิหารจะถูกสร้าง ขึ้นใหม่และวัดได้ตามวิวรณ์ 11:1-2 ซึ่งผู้ส่งสาส์นแห่งพันธสัญญา ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งเจ้าทั้งหลายจะเสด็จมา อาเมน

คำถามที่ 10: ท่านเชื่อว่า บราเดอร์บรานฮาม ได้รับการเปิดเผยสำแดงของ เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดหรือไม่?

คำตอบ: นี่คือนสิ่งที่บราเดอร์บรานฮามกล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ในพระธรรม เทศนา ครั้งสุดท้ายของท่านในวันที่ 15 สิงหาคม 1965 "... รอ จนกว่าพวกเราจะเข้าไปในการเปิดของพวกภัยพิบัติเหล่านั้น และ ตราบประทุพทั้งหลาย และเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ด" ท่านกล่าวไว้เกี่ยวกับ เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ พิเศษที่เกิดขึ้นในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 1963 เมื่อท่านได้ยินเหมือน ดังเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดและเมฆเหนือธรรมชาติได้ปรากฏขึ้น ดร. เจมส์ แมคโดนัลด์ แห่งมหาวิทยาลัยทูซอนได้ประเมินภาพถ่าย จำนวนมากซึ่งถูกบันทึกไว้และนิตยสารไชนเอนซ์ (19 เมษายน 1963) และนิตยสารไลฟ์ (17 พฤษภาคม 1963) ได้ตีพิมพ์บทความ

ทั้งหลายของเขา จากการอ้างอิงถึงประสบการณ์นี้ บราเดอร์บรานฮามได้กล่าวถึงความเชื่อการรับขึ้นไป, นามใหม่ที่จะได้รับการเปิดเผยสำแดง และได้เชื่อมโยงมันกับเหตุการณ์สำคัญอื่นๆ ด้วย

เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดของวิวรณ์ บทที่ 10 จะต้องถูกฟังไว้ในบริบทที่พวกเขาถูกวางไว้ในสวรรค์สถานเพราะพวกเขาจะเปล่งเสียงของพวกเขาเฉพาะเมื่อทูตสวรรค์แห่งพันธสัญญาลงมายังอิสราเอล (ตราประทับทั้งเจ็ด, หน้า 72) คำสอนที่เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดเป็น “คุณธรรมทั้งเจ็ด” หรือ “บุรุษผู้ยิ่งใหญ่ทั้งเจ็ด” หรือการตีความอื่นๆ จะต้องถูกปฏิเสธ เพราะพวกมันเป็นเพียงพวกคำอธิบายการรับใช้ด้วยตนเองของบุคคลบางคนเท่านั้น และพวกข้อโต้แย้ง และพวกเขาไม่มีพื้นฐานทางข้อพระคัมภีร์

หลังจากที่บราเดอร์บรานฮามได้เทศนาเรื่อง ตราประทับทั้งเจ็ด ท่านได้รับคำสั่งให้กลับไปยังคริสตจักรและเทศนาสิ่งสำคัญสองสามอย่างท่ามกลางพวกเขา คือ ถ้อยแถลงต่อไปนี้ “... ไม่มีผู้ใดรู้ถึงการเสด็จมาของพระองค์; พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับความลึกลับของเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดนี้ด้วย” (ตราประทับทั้งเจ็ด, หน้า 576)

นักเทศน์ทั้งหลายให้นำมือของพวกเขาออกจากเรื่องนั้นและทั้งเรื่องนี้อยู่กับพระเจ้า! ยอห์นถูกห้ามมิให้เขียนสิ่งที่เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้กล่าวไว้ มันมิได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของพระวจนะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้าและดังนั้นจึงมีอาจจะเทศนาได้ นั่นคือพระเจ้าตรัสดังนี้ ในพระวจนะของพระองค์ พวกเราได้รับคำสั่งให้ เก็บเฉพาะสิ่งเหล่านี้ที่เขียนไว้เท่านั้น (วิวรณ์ 1:1-3) และถูกห้ามมิให้เพิ่มสิ่งใดในคำเผยพระวจนะทั้งหลายในหนังสือเล่มนี้ (วิวรณ์ 22:16-21) นั่นไม่ใช่คำเตือนที่ชัดเจนเพียงพอหรือ?

คำถามที่ 11: เหตุใด บราเดอร์บรานฮาม จึงกล่าวซ้ำๆ เกี่ยวกับ “การดึงครั้งที่สาม”?

คำตอบ: คำศัพท์ “การดึงครั้งที่สาม” หมายถึง ช่วงที่สามและช่วงสุดท้ายของพันธกิจของท่าน ข้อความอ้างอิง: “การดึงครั้งแรก - การเยียวยารักษาโรค, การดึงครั้งที่สอง - การเผยแพร่พระวจนะ การดึงครั้งที่สาม การเปิดถ้อยคำ ความลึกกลับถูกเปิดเผยสำแดง ...” (ก่อนทองคำ หน้า 158) เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 1963 บราเดอร์บรานฮามมีประสบการณ์ได้ยินเสียงอันทรงพลังของเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ด ซึ่งท่านเรียกซ้ำๆ ว่า เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ด หรือเสียงฟ้าร้องเจ็ดครั้ง ในความเป็นจริงท่านได้เคาะธรรมชาติเจ็ดครั้งด้วยกำปั้นของท่านและกล่าวว่า “เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดมีลำดับติดต่อกันนั้นมีพลังเหลือล้นและพวกมันพยายามสะกดคำบางอย่าง” (ตราประทับที่เจ็ด 24 มีนาคม 1963) จากนั้นท่านได้กล่าวเกี่ยวกับความลึกกลับที่ซาตานไม่รู้ และเกี่ยวกับการดึงครั้งที่สาม – การเทศนาถึงผู้หลงหายชั่ว นีรันดร์ ท่านได้กล่าวเกี่ยวกับพระแสงดาบของพระราชที่ว่างไว้ในมือของท่านและกล่าวถ้อยแถลงอีกครั้งหนึ่งว่า “นี่เป็นการดึงครั้งที่สาม” ท่านได้อ้างถึงพันธกิจสปีดเคน เวิร์ด ด้วย

สิ่งสำคัญที่สุดคือ พวกเราควรจะแยกความแตกต่างระหว่างเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดซึ่งเกิดขึ้นได้เป็นอย่างดีจนตอนที่ท่านอยู่บนภูเขาชันเซ็ท ก่อนที่จะการเปิดผนึกของตราประทับทั้งเจ็ดและเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดของวิวรณ์ บทที่ 10 ซึ่งจะสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อทูตสวรรค์แห่งพันธสัญญาเสด็จลงมากับหนังสือที่เปิดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์เท่านั้น พระสุรเสียงของพระเจ้าดังสนั่นออกมาด้วยเสียงฟ้าร้องอันทรงพลังว่า “พระองค์ทรงแผ่ด้วยพระสุรเสียงอันรุ่งโรจน์ของพระองค์... พระเจ้าทรงแผ่ดลายน่าประหลาดด้วยพระสุรเสียงของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำสิ่งใหญ่โตต่างๆ ซึ่งเราไม่สามารถเข้าใจได้” (โยบ 37) (ดู อพยพ 20:18; ยอห์น 12:28-29; ฮีบรู 12:18-19; a. o.)

คำถามที่ 12: เหตุใดบราเดอร์บรานฮามจึงอ้างถึงพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 10 ข้อที่ 7 บ่อยๆ?

คำตอบ: มันเป็นเรื่องแปลกมากที่คำถามเกือบครึ่งหนึ่งอยู่ในทางใดทางหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 10 พวกเราต้องใส่ใจอย่างใกล้ชิดกับสิ่งที่กล่าวไว้จริงๆ อีกครั้งหนึ่ง เมื่อการอ้างถึงวิวรณ์ 10: 7 ท่านมักกล่าวในพหุพจน์เสมอเกี่ยวกับ “ความลึกลับทั้งหลาย” ไม่เกี่ยวกับ “ความลึกลับ” อย่างเดียวซึ่งเป็น “ความลึกลับของพระเจ้า” บราเดอร์บรานฮามได้ทำเช่นนั้นเพราะว่าท่านเป็นผู้ส่งสาส์นสำหรับคริสตจักรยุคสุดท้าย ซึ่งมีการเปิดเผยความลึกลับทั้งหลายทั้งหมดที่ซ่อนอยู่ในพระวจนะ ในพระธรรมเทศนาของท่านเรื่อง “ท่านทั้งหลาย นี่เป็นเวลานั้นหรือไม่?” (30 ธันวาคม 1962) ท่านได้กล่าวโดยเฉพาะเจาะจงถึงความลึกลับสิบเจ็ดอย่างซึ่งถูกเปิดเผยสำแดงแล้วโดยเริ่มจาก “ความลึกลับของอาณาจักรแห่งสวรรค์” และจบลงด้วย “ความลึกลับ: เสาเพลิงกำลังกลับมา” พระเยซูคริสต์ทรงเป็นความลึกลับของพระเจ้า เรื่องนี้พวกเราพบว่าได้รับการยืนยันใน 1 ทิโมธี 3:16 ที่พวกเราอ่านเกี่ยวกับ “ความลึกลับของพระเจ้า”-ในรูปแบบเอกพจน์ พวกคนยิวไม่ยอมรับการเปิดเผยสำแดงและการปรากฏสำแดงของพระเจ้าเพียงแต่พระองค์เดียวในพระเยซูคริสต์ และพวกเขายังมิเห็นมันได้จนกระทั่งวันนี้ ในขณะที่คริสตจักรพันธสัญญาใหม่รู้ถึงความลึกลับของพระเจ้าตั้งแต่ปฐมกาล (โคโลสี 2:2-3; a. o.)

ในทันทีที่ตอนที่มีความลึกลับอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้านี้เสร็จสิ้น พวกคนยิวจะถูกรวมไว้ตามที่มันได้ถูกเปิดเผยต่อบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์, เหล่าผู้เผยพระวจนะ เมื่อมีการพูดถึงคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ พวกเราอ่านเกี่ยวกับเหล่าอัครสาวกและเหล่าผู้เผยพระวจนะ (เอเฟซัส 3: 5; ก.) เนื่องจากคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ถูกสร้างขึ้นบนรากฐานของเหล่าอัครสาวกและเหล่าผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย (เอเฟซัส 2:20) เมื่อบางสิ่งบางอย่างที่มีความหมายสำหรับพวกคนยิว จากนั้นต่อไปนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งนำไปใช้ “...ตามที่มันถูกเปิดเผยต่อบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์, เหล่าผู้เผยพระวจนะ”

หลังจากการประกาศในวิวรณ์ 10:7 ยอห์นต้องกินหนังสือที่เปิดอยู่ และได้รับคำสั่งว่า “เจ้าต้องเผยพระวจนะอีกครั้งหนึ่ง ...” ในบทที่ 11 ผู้เผยพระวจนะสองท่านเผยพระวจนะที่อิสราเอลเป็นเวลาสี่สิบสองเดือนในกรุงเยรูซาเล็ม นั่นคือสามปีครึ่ง นั่นมีอาจะเข้าใจได้หรือไม่?

ในบทที่ 8 และ 9 มีการอธิบายการพิพากษาด้วยแตรทั้งหกครั้งแรก ในบทที่ 10 มีการประกาศแตรที่เจ็ด การตอบสนองที่เกิดขึ้นจริงในบทที่ 11 จากข้อ 15 “และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เป่าแตรขึ้น และมีเสียงหลายๆ เสียงกล่าวขึ้นดังๆ ในสวรรค์ว่า “ราชอาณาจักรทั้งหลายแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์” พวกเราต้องเคารพพระคำรัสสั่งของพระเจ้าที่ปรากฏต่อพวกเราในพระวจนะของพระเจ้า ทันทีหลังจากเสียงแตรที่เจ็ดดังขึ้น พวกเราอ่านเกี่ยวกับบ่วงพระพิโรธที่จะมาถึงและเกี่ยวกับเวลาแห่งการพิพากษาและเกี่ยวกับเวลาที่พระองค์จะประทานบำเหน็จแก่ “... ผู้รับใช้ทั้งหลายและผู้เผยพระวจนะทั้งหลายของพระองค์ และแก่วิสุทธิชนทั้งปวง ...” (บทที่ 11:15-19)

เป็นที่น่าสังเกตว่าในการเชื่อมโยงกับตราประทับที่เจ็ดและทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดนั้น มีคำภาษาฮีบรู คำว่า “shofar” แปลว่า “แตร” ถูกใช้สิบเจ็ดครั้งจากบทที่ 8 ข้อ 2, ถึงบทที่ 9 และบทที่ 10 ข้อ 7, ถึงบทที่ 11 ข้อ 15 ทั้งสามแตรสุดท้ายถูกประกาศในวิวรณ์ 8:13 และถูกเรียกว่า “เสียง” เช่นเดียวกับในวิวรณ์ 10:7, “วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงแตรของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์กำลังจะเป่าอยู่แล้ว”

“แต่ว่าในวันแห่งเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้น ...”

คำถามที่ 13: ท่านเชื่อในพันธกิจของผู้ส่งสาส์นคนที่แปดหรือไม่?

คำตอบ: ไม่ครับ ผมไม่เชื่ออย่างแน่นอน ผู้ที่อ้างว่าเป็นผู้ส่งสาส์นคนที่แปด และผมก็ไม่เชื่อในสิ่งที่เขาพูดด้วย ตามที่กล่าวไว้ในวิวรณ์ 1:20 มีเพียงดาวเจ็ดดวงเท่านั้น ทูตสวรรค์เจ็ดองค์ในเจ็ดคริสตจักร และพวกเขาอยู่ในพระหัตถ์ขวาของพระเจ้า ผู้ส่งสาส์นคนที่แปดอาจจะอยู่ในมือซ้ายหรือกระเป๋าย้ายของคนอื่นบางคนเพียงเท่านั้น เพราะไม่มีพระสัญญาใดในข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีพระสัญญาใดอีกต่อคริสตจักรของโยชูวาหรือเอลีชาหรือผู้เผยพระวจนะท่านอื่น บรรดาผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเจ้าในเวลานี้ยืนอยู่บนรากฐานเดียวกันและพวกเขาประกาศพระวจนะที่แท้จริง-พระธรรมเทศนา ณ เวลานี้ ซึ่งนำหน้าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์

คำถามที่ 14: ท่านเชื่อในคำสอนเรื่อง "การเสด็จมา (parousia)" หรือไม่?

คำตอบ: สำหรับคำถามนี้ผมมักจะให้คำตอบที่เหมือนกันเสมอ: เมื่อพระเจ้าเสด็จมาผมจะขึ้นไปสู่พระสิริพร้อมกับบรรดาธรรมิกชนทุกคน การเสด็จมาของพระเจ้าแต่ละครั้งนั้นเป็นเรื่องจริง มันเป็นเรื่องของบุคคล การปรากฏกาย คำว่า "parousia" ในตัวของมันเองหมายถึง การปรากฏตัวของร่างกาย ตราบใดที่คริสตจักรเจ้าสาวของพระคริสต์อยู่บนโลก เจ้าบ่าวยังไม่เสด็จมา เมื่อพระเจ้าเสด็จมาในฐานะเจ้าบ่าว ผู้ที่ตายไปแล้วในพระคริสต์จะฟื้นคืนชีพก่อน และพวกเขาที่เป็นอยู่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ และพวกเขาจะถูกรับขึ้นไปพบพระเจ้าในอากาศ (1 เธสะโลนิกา 4:13-18) ไม่มีพระสัญญาใดในพระวจนะของพระเจ้าอย่างแน่นอนว่า พระคริสต์จะเสด็จมาและประทับอยู่บนแผ่นดินโลกนี้กับพวกเราชั่วระยะเวลาหนึ่งก่อนที่การรับขึ้นไปจะเกิดขึ้น ตามความเป็นจริงแล้วพวกเราได้รับการเตือนว่า "... ถ้าผู้ใดจะบอกพวกท่านว่า ดูเถิด พระคริสต์อยู่ที่นี้ หรืออยู่ที่โน่น อย่าได้เชื่อเลย!" (มัทธิว 24:23) เพราะมีเขียนไว้ว่า "... ด้วยว่าฟ้าแลบมาจากทิศตะวันออกส่องไปจนถึงทิศ

ตะวันตกจันได การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นฉับนั้น” (มัทธิว 24:27) ไม่มีพระสัญญาใดกล่าวว่า การเสด็จมาของพระองค์จะเริ่มในเวลาการเปิดผนึกของตราประทับ หรือพระที่นั่งกรุณาจะเปลี่ยนเป็นพระที่นั่งพิพากษาในเวลานั้น

พวกคำสอนที่ไม่เป็นไปตามข้อพระคัมภีร์มีพื้นฐานอยู่บนความเข้าใจผิดและการตีความผิด บราเดอร์บรานฮามกล่าวว่า “มันเป็นพระธรรมเทศนาที่จะล่องหน้าไปก่อน ขนบปั้งแห่งชีวิต กำลังนำหน้าเจ้าสาว ... มันเป็นพระธรรมเทศนาที่จะนำคนทั้งหลายมารวมกัน พระธรรมเทศนาล่องหน้าไปก่อน ตอนนี้เป็นเวลาตัดแต่งตะเกียง จงลุกขึ้นและตัดแต่งตะเกียงของพวกคุณ ยามนั้นคืออะไร? ที่เจ็ด ไม่ใช่ที่หก ที่เจ็ด ดูเถิด เจ้าบ่าวเสด็จมา จงลุกขึ้นและตัดแต่งตะเกียงของท่านทั้งหลาย!” สังเกตไหมครับ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงนำจาก 1 เธสะโลนิกา 4 ถึงมัทธิว บทที่ 25 ที่พวกเราอ่านเกี่ยวกับเสียงร้องไห้ในเวลาเที่ยงคืน มันคือการเรียกปลุกให้ตื่นขึ้นสำหรับหญิงพรหมจารีสิบคนที่หลับอยู่ และตามข้อ 10 พวกคนเหล่านั้นที่พร้อมแล้วเมื่อเจ้าบ่าวเสด็จมาจะไปกับพระองค์ยังพิธีอภิเษกสมรส พวกเราสามารถอ่านเกี่ยวกับพิธีอภิเษกสมรสในวิวรณ์ 19:1-10 ผู้ใดที่กำลังแยกพิธีอภิเษกสมรสออกจากงานสมรส ควรจะอ่านมัทธิว บทที่ 22 ก่อน ที่ซึ่งคำว่า งานสมรส และพิธีอภิเษกสมรส ถูกนำมาใช้สลับกันเจ็ดครั้งสำหรับเหตุการณ์เดียวกัน งานสมรสและพิธีอภิเษกสมรสเกิดขึ้นในสวรรค์ (วิวรณ์ 19: 1-10) มิใช่บนแผ่นดินโลก คริสตจักรเจ้าสาวของพระคริสต์จากทุกยุคทุกสมัยจะมาปรากฏอยู่ในงานเลี้ยงฉลองงานสมรสพร้อมกับอับราฮัม, อิสอัค, ยาโคบ และพวกผู้ที่ได้รับการไถ่ทุกคน

คำถามที่ 15: ท่านเชื่อว่า บุตรมนุษย์ได้มาปรากฏแล้วตาม ลูกา 21:27 หรือไม?

คำตอบ: ไม่ครับ ผมไม่เชื่ออย่างแน่นอนว่า บุตรมนุษย์เสด็จมาแล้ว ผมเชื่อว่าบุตรมนุษย์ได้ทรงเปิดเผยสำแดงพระองค์เองในวิธีการเดียวกัน และด้วยหมายสำคัญของพระเมสสิยาห์ผ่านทางพันธกิจการเผยพระวจนะ ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำเมื่อพระองค์ทรงดำเนินอยู่บนแผ่นดินโลกนี้ (ลูกา 17:30) ในยอห์น บทที่ 1 ได้เกิดขึ้นกับนาธานาเอล และสิโมน เปโตร ในยอห์น บทที่ 4 กับผู้หญิงที่บ่อน้ำ; ในมัทธิว บทที่ 21 กับเหล่าสาวกซึ่งนำแม่ลากับลูกกลามายังพระองค์ ดังนั้น เศคาริยาห์ 9:9 จะสำเร็จได้ การเสด็จมาที่กล่าวถึงใน ลูกา 21:27 ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเสด็จมาของเจ้าบ่าวเพื่อจะทรงรับเจ้าสาว กลับพระนิเวศน์ก่อนความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ การเสด็จมาของ บุตรมนุษย์จะเกิดขึ้นหลังจากความทุกข์เวทนา “แต่พอสิ้นความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นแล้ว ดวงอาทิตย์จะมืดไปและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง...เมื่อนั้นหมายสำคัญแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในท้องฟ้า (มิใช่บนแผ่นดินโลก) มนุษย์ทุกตระกูลทั่วโลกจะไว้ทุกข์ แล้วเขาจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้าพร้อมด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก” (มัทธิว 24:29-30; มาระโก 13:24-32; ลูกา 21:25-33) สิ่งนี้ยังไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน การเสด็จมาครั้งนี้จะต้องถูกเปรียบเทียบกับดาเนียล 7:13 และวิวรณ์ 1:7 “ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงและคนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะร้องไห้เพราะพระองค์” จงเป็นไปอย่างนั้น อาเมน” เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่นี้จะรวมถึงบรรดาประชาชาติทั้งหมดและโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกคนยิว ในฐานะที่พวกเขาเป็นพวกผู้ที่จะมองดูพระองค์ผู้ซึ่งพวกเขาได้แทง (เศคาริยาห์ 12:10)

**คำถามที่ 16: พันธกิจของท่านเกี่ยวกับอะไร? จะพบได้ในข้อพระคัมภีร์
ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่?**

คำตอบ: ถ้าหากไม่พบพันธกิจที่พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งไว้สำหรับผมในข้อพระคัมภีร์ต่างๆ แล้ว ผมก็จะไม่มีสิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะอยู่ในการรับใช้ของพระองค์ได้ “และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักรคือหนึ่งอัครสาวก สองผู้พยากรณ์ สามครูบาอาจารย์...” (1 โครินธ์ 12:28) บราเดอร์บรานฮามกล่าวว่า “ไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะเทศนาได้จนกว่าท่านจะเป็นเหมือนโมเสส พบพระองค์ที่ข้างนอกนั้นบนพื้นดินศักดิ์สิทธิ์...” (บ้านในอนาคต หน้า 37) คนทุกคนที่พระเจ้าทรงเรียกมาจะรู้วันและเวลาและสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเรียกและถ้อยคำที่แม่นยำของพระบัญชาของพระองค์ คำพยานของผมเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก มันได้รับการตีพิมพ์ใน “เสียงแห่งการเยียววรัจฉาโรค” ฉบับภาษาเยอรมันในเดือนมีนาคม ปี 1963 มีพยานสองท่านชื่อ เฟร็ด ซอธมัน และแบ็งส์ วูดส์ เข้าร่วมเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 1962 เมื่อบราเดอร์บรานฮามโดยการเปิดเผยสำแดงของพระเจ้ากล่าวซ้ำๆ สำหรับถ้อยคำสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสกับผมเมื่อวันที่ 2 เมษายน 1962 ผมจะจำช่วงเวลานั้นได้ตลอดเวลา เมื่อผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “บราเดอร์แฟรงก์ ท่านเข้าใจผิดในสิ่งที่พระเจ้าตรัส ท่านคิดว่าจะมีการกัณดารอาหารฝ่ายธรรมชาติและท่านได้กักเก็บไว้ในอาหารฝ่ายธรรมชาติ” จากนั้นท่านกล่าวต่อไปว่า “พระเจ้าจะทรงใช้การกัณดารอาหารมาเพื่อจะพึงพระวจนะของพระองค์อาหารที่ท่านต้องกักเก็บคือ พระวจนะที่ทรงสัญญาไว้สำหรับวันนี้... มันอยู่ในพระธรรมเทศนาทั้งหลายที่กำลังถูกบันทึกเทปอยู่... แต่จงรอคอยการแจกจ่ายจนกว่าท่านจะได้รับส่วนที่เหลือของมัน...” พระบัญชาที่ผมได้รับนั้นเป็นฝ่ายธรรมชาติสองครั้ง: ครั้งแรกคือการไปจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่งและเทศนาพระวจนะ และครั้งที่สองคือ การแจกจ่ายอาหารฝ่ายวิญญาณ ด้วยความคุ้มครองของพระเจ้ามันจึงได้เกิดขึ้น บราเดอร์ดอน แบ็บลิทซ์ ได้มาพบผมระหว่างที่ผมอยู่ที่เมืองเอ็ดมันตัน ที่บ้านของวิทท์มีแยร์ บนถนน 137 ในเดือนสิงหาคม 1976 เขาเป็นคนที่

ร่วมกับทีมมาหลายปีได้ส่งพวกพระธรรมเทศนาที่พิมพ์ไว้ของบราเดอร์บรานฮามทั้งหมดมายังที่อยู่ซึ่งผมได้รับระหว่างการไปเยือนหลายประเทศของผม ในตอนเช้าวันเสาร์นั้นทันใดนั้นเขากล่าวว่า “บราเดอร์แฟรงค์ พวกเราเห็นพันธกิจของบราเดอร์บรานฮามในพระคัมภีร์ไบเบิล แล้วของท่าน? มันถูกพบในข้อพระคัมภีร์ต่างๆหรือไม่?” ผมขัดจังหวะเขาและกล่าวว่า “ได้โปรดหยุดเถิด อย่าพูดแบบนั้น พันธกิจของผมจะอยู่ในพระคัมภีร์ได้อย่างไร? ...”

พวกคุณอาจจะเชื่อมั่นได้หรือไม่ แต่ตอนเช้าวันรุ่งขึ้นผมตื่นแต่เช้า แต่งตัวแล้วนั่งลงที่ขอบเตียงแล้วเอื้อมมือไปหยิบพระคัมภีร์ไบเบิลของผม เมื่อไปด้านขวาของผม - เมื่อมันได้เกิดขึ้นเสมอ - พระเจ้าได้ตรัสด้วยคำเหล่านี้กับผมเสมอด้วยสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่ “ผู้รับใช้ของเรา เราได้แต่งตั้งเจ้าให้แจกจ่ายอาหารตามที่กล่าวไว้ในมัทธิว 24:45-47” จนกระทั่งจากนั้นผมยังมิได้รับรู้ถึงข้อพระคัมภีร์นั้น วางมันไว้ตามลำพังในการเชื่อมโยงกับการแจกจ่ายอาหารฝ่ายวิญญาณสำหรับเวลานี้ พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงส่งการกันดารอาหารมาเพื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า (อาโมส 8:11) นั่นคือเหตุผลที่บราเดอร์บรานฮามได้รับคำสั่งให้กักเก็บไว้ในอาหารฝ่ายวิญญาณ ซึ่งตอนนี้กำลังถูกแจกจ่าย ดังนั้นพันธกิจที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้แก่ผมจึงเชื่อมโยงโดยตรงกับพันธกิจของบราเดอร์บรานฮาม มันเป็นสิ่งที่กักเก็บอาหารมากมายไว้ในตะกร้าดังที่แสดงให้เห็นแก่บราเดอร์บรานฮาม และอีกเรื่องหนึ่งคือ การแบ่งปันอาหารที่จัดเตรียมไว้ให้แก่คนทั้งหลายที่โศกเศร้าของพระเจ้า ฟัน้องทุกท่านที่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าเพื่อรับใช้ในพระนิเวศน์ของพระเจ้าอยู่กับพระวจนะและมีส่วนร่วมในการแจกจ่ายอาหารฝ่ายวิญญาณทั่วโลก

คำถามที่ 17: ท่านเทศนาพระธรรมเทศนาทั้งหลายของบราเดอร์บรานฮามหรือไม่?

คำตอบ: ไม่ครับ ผมมิได้เทศนาพระธรรมเทศนาทั้งหลายของบราเดอร์บรานฮาม พวกมันถูกเทศนาแล้ว ผมแปลและตีพิมพ์เผยแพร่พวกมัน พวกเขาสามารถอ่านหรือฟังได้โดยทุกคนเหล่านั้นที่ปรารถนาจะเลี้ยงดูจิตวิญญาณของพวกเขา ผมเทศนาจากพระคัมภีร์ไบเบิล แต่ผมยังอ้างถึงถ้อยแถลงที่บราเดอร์บรานฮามได้อ้างไว้ในพระธรรมเทศนาทั้งหลายของท่านตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำถามที่ 18: อาหารฝ่ายวิญญาณคืออะไร พระธรรมเทศนาของบราเดอร์บรานฮามหรือพระคัมภีร์ไบเบิล?

คำตอบ: ใครกันเล่าจะถามคำถามเช่นนี้ได้? มันยังคงเป็นความจริงตลอดไปว่ามนุษย์ฝ่ายวิญญาณมีอาจจะดำรงอยู่ได้ด้วยอาหารฝ่ายธรรมชาติ แต่โดยอาหารที่ลงมาจากสวรรค์ (ยอห์น 6:32-59) อาหารฝ่ายวิญญาณคือ พระวจนะของพระเจ้า เสริมกำลังให้พวกเราทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า (ยอห์น 4:34) ไม่ว่าพวกเราจะอ่านหรือเทศนาจากพระคัมภีร์ไบเบิล พระวจนะจะสำเร็จในผู้ที่ได้รับการทรงเลือกสรรที่สัตย์ซื่อในสิ่งที่ถูกส่งมา ในพระธรรมเทศนาทั้งหลายของบราเดอร์บรานฮามพวกเราพบพระวจนะที่เปิดเผยสำแดง ซึ่งเป็นมาใหม่ที่สดใหม่และมาใหม่ที่ซ่อนเร้นสำหรับผู้ที่ได้รับการทรงเลือกสรร ดังนั้นพระประสงค์ของพระเจ้าซึ่งเชื่อมโยงกับพันธกิจนี้ก็ได้สำเร็จลุล่วงแล้ว กล่าวได้ว่าการรวมการเผยพระวจนะเข้ากับส่วนการสอน

คำถามที่ 19: ผู้ใดจะนำเสนอคริสตจักรยุคสุดท้ายแด่พระเจ้า?

คำตอบ: มันเป็นเรื่องปรารถนาของอัครสาวกเปาโลที่จะนำเสนอคริสตจักรแห่งชัยชนะแด่พระคริสต์ในเวลาของเขา (2 โครินธ์ 11:2-4) อย่างไรก็ตามเขาเกรงว่า ดังที่รู้อยู่ได้หลอกลวงเอาไว้ในตนเองเกี่ยวกับความคิดของบรรดาผู้เชื่อก็จะถูกทำลายเช่นกันในเรื่องความเรียบง่ายที่อยู่ในพระคริสต์ จากนั้นเขาแสดงให้เห็นว่า พวกคนเหล่านั้นที่เทศนาเรื่องพระเยซูองค์อื่น ผู้ซึ่งได้รับวิญญาณอื่น และประกาศข่าวประเสริฐอื่นได้รับการหลอกลวงอย่างไร ตามที่กล่าวไว้ในเอเฟซัส 5:26-27 พระเยซูคริสต์พระองค์เองทรงเป็นผู้ที่ "... เพื่อพระองค์จะได้ทรงมอบคริสตจักรที่มีสง่าราศีแด่พระองค์เอง ไม่มีจุดด่างพร้อยรื้อรอย" คนที่ขอดเยี่ยมที่สุดของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเทศนาพระวจนะได้ นอกจากนั้นพระเจ้าพระองค์เองทรงเป็นพระวจนะ พระองค์ได้ทรงจ่ายราคาเพื่อคริสตจักรของพระองค์ พระองค์ทรงเรียกผู้ที่ได้รับการทรงเลือกสรรให้ออกมาและพระองค์คือผู้ที่ทรงกระทำให้พระราชาภิเษกแห่งการไถ่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ พวกคนเหล่านั้นที่เทศนาสั่งสอนต่อหน้าพวกเขาที่ได้ฟังพระธรรมเทศนาตามที่ปราศรัยรับสามได้ประสบเมื่อท่านได้ถูกนำตัวไปยังมาเนแห่งกาลเวลาที่โน้น นั่นคือในข้อตกลงกับโรม 14:7-12 และ 2 โครินธ์ 5:9-10 อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า "เพราะว่าจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์"

คำถามที่ 20: ท่านได้ตอบกับคนที่ใส่ร้ายชื่อของท่านอย่างไร?

คำตอบ: ไม่เลยครับ นั่นทำให้ผมได้มีโอกาสที่จะอวยพรพวกคนเหล่านั้นที่มีอาจจะควบคุมความริษยาของพวกเขาได้ ชะตากรรมของผมไม่แตกต่างจากบรรดาผู้รับใช้พระเจ้าทุกคนผู้เทศนาพระวจนะ ดังที่อัครสาวกเปาโลเขียนว่า "...โดยมีเกียรติยศและไร้เกียรติยศ โดยเล้าลือกันว่าชั่วและเล้าลือกันว่าดี เหมือนถูกเขาหาว่าเป็นคนที่ล่อลวงเขาให้หลง แต่ยังเป็นคนสัตย์จริง ..." (2 โครินธ์ 6:8) ยกตัวอย่าง เช่น

เมื่อความไม่จริงและการใส่ร้ายถูกตีพิมพ์ในสิ่งพิมพ์เรื่อง “คู่แข่ง” หรือในหนังสือเกี่ยวกับเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ด หรือในจดหมายเปิดผนึก หรือแม้กระทั่งจากธรรมชาติต่างๆ และในอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อทำลายอิทธิพลของพระเจ้าของพันธกิจที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งจากนั้นผมจึงรู้ว่าชาตานกำลังใช้พวกคนเหล่านั้นอยู่ มันได้ทำอย่างนั้นกับบรรดาผู้รับใช้พระเจ้าทุกคน

พระเยซูเจ้าผู้ทรงเรียกผมทรงให้กำลังผมทุกวันเพื่อจะแบ่งปันพระวจนะที่แท้จริงของพระเจ้ากับบรรดาผู้เชื่อแท้ทุกคน ทั้งๆ ที่ผมต้องทนรับการติเตียน ผมสามารถมีความปรารถนาดีกับพวกศัตรูเก่าและใหม่ของความจริงได้ พวกคนเหล่านั้นที่ข่มเหงผู้เผยพระวจนะในยุคสมัยของพวกเขา พระเจ้า และเหล่าอัครสาวก เป็นพวกผู้นำทางศาสนา แต่ในความเป็นจริงพวกเขาตาบอดฝ่ายวิญญาณและพยายามจะนำพวกคนตาบอด

ธรรมชาติที่แท้จริงของเมล็ดพืชจะแสดงออกมาด้วยตนเอง พวกคุณไม่สามารถเก็บมะเดื่อจากพุ่มไม้หนามได้ และไม่สามารถดักน้ำหวานและน้ำนมจากบ่อน้ำเดียวกันได้

ความรักบางอย่างในทางของคาอิน (1 ยอห์น 3:11-12) ซึ่งได้แสดงตนเองออกมาในการฆาตกรรมในตอนนั้น และปัจจุบันนี้มันปรากฏในรูปแบบของการลอบสังหารตัวละคร คาอินด้วยความหึงหวงและอาเบลผู้ซึ่งเป็นพี่โปรดปรานของพระเจ้า พวกเขาเป็นแบบอย่างต่อหน้าพวกเรา ความอิจฉาและความริษยาก่อให้เกิดความเกลียดชังและความเกลียดชังนำไปสู่การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

ข้อความอ้างอิง: “พวกคุณไม่จำเป็นต้องใช้มีดแทงข้างหลังคนเพื่อจะสังหารเขา พวกคุณสามารถทำลายบุคลิกภาพของเขาและสังหารเขา สังหารอิทธิพลของเขา พุดต่อต้านศิษยาภิบาลของพวกคุณที่นี่ พุดบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ดีเกี่ยวกับเขา พวกคุณอาจจะยิงเขา บอกบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเขา ความตั้งใจ มันจะสังหารอิทธิพลของเขากับคนทั้งหลายและสิ่งต่างๆ เหมือนอย่าง

นั่น และพวกคุณรู้สึกผิดต่อมัน" (ก้อนทองคำ, หน้า 167)

อิสอัคและอิชมาเอลเกิดมาจากบิดาคนเดียวกัน แต่ผู้ที่เกิดมาตามเนื้อหนังเกลียดชังผู้ที่เกิดมาตามพระสัญญา “พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้เราเป็นบุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค แต่ในครั้งนั้นผู้ที่เกิดตามเนื้อหนังได้ข่มเหงผู้ที่เกิดตามพระวิญญาณจนใด ปัจจุบันนี้ก็เหมือนกันฉันนั้น” (กาลาเทีย 4:23-30) มันมีอาจจะเป็นทางอื่นไปได้อีกแล้ว มีอาจจะมีการปกคลุมได้ “ผู้ใดเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็เป็นฆาตกร และท่านทั้งหลายก็รู้แล้วว่า ไม่มีฆาตกรคนใดที่มีชีวิตนิรันดร์ดำรงอยู่ในเขาเลย” (1 ยอห์น 3:15) นั่นคือความจริงที่เรียบง่าย ผู้ใดก็ตามที่เกลียดชังและสังหารพี่น้องของเขา จริงๆ แล้วได้ฆ่าตัวตายฝ่ายวิญญาณ เพราะบุคคลนั้นสูญเสียชีวิตนิรันดร์

คำถามที่ 21: บราเดอร์บรานฮามสอนเรื่อง “พหุสมรส” หรือไม่?

คำตอบ: ช่างเป็นคำถามอะไรกันที่จะถามในโลกศิวิไลซ์! ไม่ครับ ไม่แน่นอน พี่น้องบางคนในประเทศแอฟริกาทั้งหลายซึ่งยังคงปฏิบัติพหุสมรสอยู่ โดยเน้นถ้อยแถลงต่างๆ ที่ผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ในเรื่องนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับพวกวิถีทางแห่งต้นหาของตนเอง พวกเขอ้างอิงถึง อับราฮัม, ยาโคบ, เฮลคานาห์, กิเดโอน, ดาวิด และโซโลมอน ฯลฯ การเน้นว่าดาวิดล่วงประเวณีเมื่อเขารับภรรยาของอูรียาห์เท่านั้น หัวข้อเรื่องนี้บอบบางและเข้าใจผิดได้ง่ายที่สุด บราเดอร์บรานฮามกล่าวว่า “แต่กระนั้นตอนนี้ ตราประทับทั้งหลายนั้นได้ถูกเปิดผนึกออกแล้ว พระวิญญาณแห่งความจริงทรงนำพวกเราไปสู่พระวจนะ สิ่งนั้นอธิบายถึงสาเหตุที่ความผิดพลาดทั้งหมดได้ผ่านลงมายังยุคสมัยทั้งหลายได้เพราะว่าตราประทับทั้งหลายนั้นยังไม่ถูกเปิดผนึกออก สิ่งนี้ไม่ถูกเปิดเผยสำแดง มันเป็นความจริง” (บทที่ B, หน้า 92)

บราเดอร์บรานฮามใช้คำว่า “พหุสมรส” หลายครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระธรรมเทศนาของท่านเรื่อง “การแต่งงานและการหย่าร้าง” (21 กุมภาพันธ์ 1965) เล็งไปที่พันธสัญญาเดิม แน่หนอนที่สุดที่ท่านไม่ได้ตั้งใจจะสร้างฮาเร็มเพื่อพี่น้อง พระเจ้าตรัสในพระราชบัญญัติโดยปราศจากการทรงให้เหตุผลว่า “ถ้านายหาหญิงอีกคนหนึ่งมาเป็นภรรยาให้แก่บุตรชาย...” – มิใช่มีภรรยาหลายคน (อพยพ 21:10) ในกรณีนั้นชายคนนั้นต้องรับผิดชอบอย่างเต็มที่ต่อทั้งคู่พระเจ้ายังทรงให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิบุตรหัวปีในกรณีเช่นนี้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 21:15-17)

อัครสาวกเปาโลเขียนไว้อย่างชัดเจนว่า ผู้ชายทุกคนควรมีภรรยาเป็นของตนเองและผู้หญิงทุกคนมีสามีเป็นของตนเอง (1 โครินธ์ 7) ในสาระคำสัญญาบราเดอร์บรานฮามหมายถึงเพียงชี้ให้เห็นเท่านั้นว่าผู้หญิงนั้นได้รับการทรงสร้างขึ้นมาเพื่อผู้ชายและไม่ใช่วิธีอื่นๆ (1 โครินธ์ 11:9) นี่คือการเหตุผลว่า เหตุใดผู้ชายจึงได้รับอนุญาตให้แต่งงานใหม่หลังจากการหย่าร้างโดยไม่ต้องมีความผิดต่อภรรยาเก่าของเขา อย่างไรก็ตามถ้าหากภรรยาแต่งงานใหม่ ดังนั้นนางจึงมีชีวิตอยู่ในการล่วงประเวณี เพราะฉะนั้นนางถูกผูกมัดไว้โดยพระราชบัญญัติของพระเจ้าต่อคำมั่นสัญญาของนางตราบเท่าที่เขามีชีวิตอยู่ (โรม 7:2; 1 โครินธ์ 7:39) นั่นคือสิ่งที่เปิดเผยต่อบราเดอร์บรานฮามจากเมฆเหนือธรรมชาติสี่อำพันเดียวกันซึ่งปรากฏแก่การเปิดผนึกของตราประทับทั้งหลายด้วย ถ้อยคำเหล่านี้มาจากริมฝีปากของท่าน “สังเกตเห็นไหมครับว่า เรามีอาจจะแต่งงานใหม่ได้ หญิงพรหมจารีเพียงเท่านั้น เราอาจจะแต่งงานใหม่ได้ เราอาจจะแต่งงานได้ – เราอาจจะแต่งงานได้อีกครั้งหนึ่งถ้าหากเป็นหญิงพรหมจารี แต่กระนั้นเรามีอาจจะแต่งงานกับภรรยาของคนอื่นได้ ไม่แน่อน และถ้าเราแต่งงานกับผู้หญิงที่หย่าร้าง เขากำลังมีชีวิตอยู่ในการล่วงประเวณี ... สังเกตเห็นไหมครับว่า เราอาจจะ แต่นางมีอาจจะ เช่นเดียวกับดาวิด เช่นเดียวกับซาโลมอน เช่นเดียวกับความต่อเนื่องของพระคัมภีร์ไบเบิลทั้งเล่ม...” ความแตกต่างกลายเป็นหลักฐาน! “... อย่าให้นางไปมีสามีใหม่ หรือไม่ก็ให้นางกลับมาคืนดีกับสามีเก่า (1 โครินธ์ 7:10-11)

วินทร์ 7) นางมิกอาจะแต่งงานใหม่ได้ นางต้องอยู่โสด แต่สังเกตเห็นว่าเขาไม่เคยพูดเกี่ยวกับผู้ชาย เห็นไหมครับ พวกคุณมิกอาจะทำให้พระวณะโกหกได้” (บทที่ 3B, หน้า 91)

ทุกคนควรจะเข้าใจอย่างถ่องแท้เนื่องจากคำชี้แจงของบราเดอร์บรานฮามได้ให้ไว้หลังจากการได้รับคำตอบโดยตรงต่อปัญหาการแต่งงานและการหย่าร้าง การเปิดเผยตามข้อพระคัมภีร์นี้แตกต่างจากความคิดดั้งเดิมที่สืบทอดมาอย่างสิ้นเชิงและสิ่งที่สอนในนิยายทั้งหลาย ได้แก่ ทุกคนเหล่านั้นที่อ้างว่าพวกเขาารู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับเรื่องสำคัญนี้แล้วจะต้องได้รับการบอกกล่าวว่า พระเจ้ามีอาจจะตรัสกับบุคคลเช่นนั้นได้ เรื่องนี้สำคัญมากสำหรับพระเจ้าที่พระองค์ได้ทรงปรากฏเป็นส่วนพระองค์ในเมฆเหนือธรรมชาติเพื่อจะประทานการเปิดเผยสำคัญที่สุดท้ายต่อผู้รับใช้และผู้เผยพระวจนะของพระองค์ ทุกคนที่อ้างสิทธิ์อย่างถูกต้องที่จะเชื่อพระธรรมเทศนา ณ เวลานี้ จะเคารพเรื่องนี้

คำถามที่ 22: การสอนเรื่องการแต่งงานและการหย่าร้างของท่านคืออะไร?

คำตอบ: ผมไม่มีคำสอนของตัวเองในเรื่องใดๆ โมเสส, พระเจ้าของเรา, อัครสาวกเปาโล และบราเดอร์บรานฮาม ได้สอนรายละเอียดในเรื่องนี้แล้ว อันที่จริงแล้วไม่มีความจำเป็นที่ทุกคนจะต้องเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ยกเว้นการวางสิ่งที่เขียนไว้แล้วอย่างถูกต้อง โดยแท้จริงแล้วตามที่บราเดอร์บรานฮามได้กล่าวไว้ ปัญหาปรัมปราและซับซ้อนมากกว่า “พวกคุณไม่รู้มันจนกว่ามันเปิดเผยสำแดงให้แก่พวกคุณ” เมื่อพระบิดาเจ้าได้ประทานพระบัญญัติทั้งหลาย พระองค์ไม่ทรงลืมหัวข้อนี้อย่างแน่นอน เพราะพระองค์ได้ตรัสเกี่ยวกับการล่วงประเวณีว่า “เจ้าอย่าเล่นชู้ ... เจ้าอย่าโลภภรรยาของเพื่อนบ้านของเจ้า ...” (อพยพ 20)

ในพระธรรมเทศนาบนภูเขา (มัทธิว 5:27-32) พระเจ้าของพวกเรา ได้ตรัสถึงการล่องประเวณีและการหย่าร้างว่า “เจ้าอย่าเล่นขู่...อย่ามีใจกำหนดต่อภรรยาของชายคนอื่น...” พระองค์จึงตรัสว่า “ถ้าตาข้างขวาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงควักออกและโยนมันทิ้งเสียจากท่าน...และถ้ามือข้างขวาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดออกและโยนมันทิ้งเสียจากท่าน...” จากนั้นพระองค์ตรัสกับผู้ชายที่อาจจะทำได้ - ไม่ควร - หย่าภรรยาของเขาเฉพาะเมื่อนางผิดประเวณีเท่านั้น (ข้อ 32) มิฉะนั้นเขาจะทำให้นางล่องประเวณี ถ้าหากนางแต่งงานใหม่ และแน่นอนที่สุดจะต้องรับผิดชอบต่อมัน

ในวัฒนธรรมใดๆ บนโลก แม้กระทั่งกับพวกผู้ที่เชื่อว่าไม่มีพระเจ้า การแต่งงานเป็นที่เคารพนับถือกันโดยทั่วไปซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตครอบครัวฝ่ายธรรมชาติและระเบียบ คำถามที่เฝ้าใหม่คือสิ่งนี้: การล่องประเวณีคืออะไร ทั้งสองต้องตายตามพระราชาบัญญัติของพระเจ้า? ข้อพระคัมภีร์กล่าวว่าอย่างไร? การล่องประเวณีคือ เมื่อผู้ชายมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ภรรยาของผู้ชายอีกคนหนึ่ง “ถ้าพบชายคนหนึ่งไปนอนกับภรรยาของชายคนอื่น ดังนี้เขาทั้งสองคนจะต้องถูกประหารชีวิต...” (เฉลยธรรมบัญญัติ 22:22)

ในมาลาคีย์ บทที่ 2 พระเจ้าทรงเตือนบรรดาปุโรหิตและชนเผ่าของเลวีก่อนเพราะคำสอนเทียมเท็จทั้งหลายของพวกเรา จากนั้นพระองค์ตรัสถึงพันธสัญญาของบรรพบุรุษของพวกเราซึ่งยูดาห์ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการแต่งงานกับธิดาทั้งหลายของพระต่างชาติ บทเผยพระวจนะนี้ลึกมากและนำไปสู่ประเด็นหลัก “...เพื่อพระองค์จะได้แสวงหาเมล็ดพืชของพระเจ้า...” เมล็ดพืชนั้นเป็นเมล็ดพืชแห่งพระสัญญาจากสวนเอเดน ซึ่งทรงเป็นพระคริสต์ (กาลาเทีย 3:16) จากนั้นพวกเราอ่านเกี่ยวกับการหย่าร้างว่าเป็นการกระทำที่รุนแรง เมื่อชายคนหนึ่งหย่ากับภรรยาในวัยหนุ่มของเขา เขาก็พันธสัญญากับนาง (ข้อ 14) มันไม่เคยได้อยู่ในพระคำของพระเจ้ามาก่อนเลยว่าภรรยาจะหย่าร้างกับสามีของนาง เหมือนกับ

ที่อิสราเอลมีอาจจะหย่าร้างจากพระเจ้าได้ ดังนั้นจึงกล่าวได้เพียงเท่านั้นว่า ในบางกรณีสามีอาจจะให้คำสั่งหย่ากับภรรยาของเขาได้ แต่ภรรยามีอาจจะยื่นเอกสารการหย่าให้สามีได้ ข้อความอ้างอิง: “บราเดอร์ ดูเอิต ให้ผมบอกคุณว่า นางกำลังจะฟ้องหย่าคุณ นั่นคือ ซาตาน” (ซีไอดี, เล่ม 2, หน้า 981)

ก่อนที่ชายหรือหญิงคนใดแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับการหย่าร้าง สิ่งนี้จะเป็นความเชื่อมั่นของผมตลอดไป เขาหรือนางควรพิจารณาตัดมือหรือเท้าก่อนที่จะไปหาทนายความเพื่อจะทำการเริ่มต้นดำเนินคดีหย่า การหย่าคือ การฆาตกรรมอำพราง เมื่อกองกำลังความเกลียดชังของซาตานทั้งหมดปรากฏ มันไม่เพียงแต่ทำลายการแต่งงานจริงๆ เท่านั้น แต่ยังทำลายครอบครัว, คริสตจักร และสังคมอีกด้วย ไม่มีการกระทำรุนแรงใดๆ เหมือนซาตานเท่ากับการหย่าร้าง มันคือการฆาตกรรมตลอดชีวิต เพราะว่าจากนั้นไปคลุมมันด้วยเสื้อคลุมใบมะเดื่อแห่งความชอบธรรมของตนเองเป็นการเยาะเย้ย

ซาตานผู้หลอกลวงซ่อนตัวอยู่เบื้องหลังการโต้แย้งที่เป็นไปได้ทุกข้อที่น่าเสนอ ภรรยาตัดศีรษะของตัวเองโดยการปฏิเสธและทอดทิ้งสามีของนาง ในขณะที่นางสูญเสียตำแหน่งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายธรรมชาติทั้งหมดและกลายเป็นหินด้วยลึนที่มีพิษ ในขณะที่นางย้ายออกจากการแต่งงานของพระดำรัสสั่งของพระเจ้า, ชีวิตครอบครัวและคริสตจักร ในกรณีนั้นนางทำบาปอย่างจงใจ ตีรังพระบุตรของพระเจ้าใหม่อีกครั้งหนึ่ง และนำความอับอายต่อสาธารณชนมายังพระองค์ ทุกขณะที่นางกำลังคิดจะแก้แค้นและทำลายสามีของนาง บุคลิกภาพทั้งหลายของผู้ที่มีความผิวจริงคือสิ่งเหล่านี้: ไม่มีพระคุณ, ไม่มีการยกโทษให้อภัย, ไม่มีการคืนดี – เพียงแต่การกล่าวหา, ปฏิปักษ์ และความเกลียดชังซึ่งมีอาจจะควบคุมได้ ซึ่งเกินกว่าแม้แต่ความตาย ในขณะเดียวกันบุคคลนั้นมีข้อโต้แย้งที่น่าเชื่อถือเพื่อสงบสติอารมณ์ที่มีความผิวจริง และเพื่อจะตัดสินใจการกระทำผิดต่อหน้าครอบครัว, ผู้เชื่อทั้งหลาย และสาธารณชนโดยทั่วไป

คำถามที่ 23: ครอบครัวของผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นอย่างไร?

คำตอบ: อีกครั้งหนึ่งที่พวกเราจำเป็นต้องถามถึงสิ่งที่ข้อพระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในมัทธิว บทที่ 5, 6 และ 7 พระเจ้าทรงเทศนาพระธรรมเทศนาที่ครอบคลุมทั้งหมดบนภูเขาแก่ฝูงชน ในตอนท้ายของบทเทศนาที่ยาวนานพวกเรารอาน “และต่อมารั้วพระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้เสร็จแล้วประชาชนก็อัศจรรย์ใจด้วยคำสั่งสอนของพระองค์” (7:28)

ในมัทธิว บทที่ 10 พระเจ้าทรงกล่าวกับเหล่าสาวกสิบสองคนซึ่งพระองค์ทรงเรียกว่า เหล่าอัครสาวก มิใช่ฝูงชน เมื่อทรงกล่าวกับพวกเขาพระองค์ตรัสว่า “... ถ้าผู้ใดไม่ต้อนรับท่านทั้งหลายและไม่ฟังคำของท่าน เมื่อจะออกจากเรือนนั้นเมืองนั้น จงสะบัดผงคลีที่ติดเท้าของท่านออกเสีย” (มัทธิว 10:14)

“ดูเถิด เราใช้พวกท่านไปดุจแกะอยู่ท่ามกลางฝูงสุนัขป่า ...” (ข้อ 16)

“... แต่เมื่อเขาเข้ามาหาท่านในนครนี้ จงหนีไปยังอีกนครหนึ่ง ...” (ข้อ 23) พระเจ้ายังทรงใช้ถ้อยแถลงที่สำคัญ ซึ่งอาจตัดสินจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของคนบางคนได้อย่างดีมากกว่า “ผู้ที่รับท่านทั้งหลายกับเรา และผู้ที่รับเราก็รับพระองค์ที่ทรงใช้เรามา” (ข้อ 40) ทุกคนควรจะอ่านด้วยความใส่ใจอย่างมากที่พระเจ้าของพวกเราได้ตรัสเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นที่พระองค์ได้ทรงบัญชา พวกเขาต้องไปจากเมืองหนึ่งยังอีกเมืองหนึ่ง ไม่ว่าพวกเขาแต่งงานแล้วหรือโสด การทรงเรียกเป็นพระดำรัสสั่ง

พระเยซูคริสต์ พระเจ้าของพวกเราส่งข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ไปยังคนทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงเรียกให้ประกาศสันติสุข “อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะนำสันติภาพมาสู่โลก เรามีได้นำสันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา ด้วยว่าเรามาเพื่อจะให้ลูกชายหมางใจกับบิดาของตน และลูกสาวหมางใจกับมารดา ... และผู้ที่อยู่ร่วมเรือนเดียวกัน ก็จะเป็นศัตรูต่อกัน” (มัทธิว 10: 34-36) นั่นคือ ความวุ่นวายใน

ครอบครัวที่บอกล่วงหน้าซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในบ้านของนักเทศน์ แม้กระนั้นผู้รับใช้ของพระเจ้าจะต้องเทศนาสั่งสอนต่อไป ผู้รับใช้ทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ทรงใช้ไปนั้นมิได้รับพระสัญญาถึงชีวิต ครอบครัวที่ราบรื่นหรือพันธกิจที่น่าพอใจ พระเจ้ามิเคยตรัสว่า อัครสาวก, ผู้เผยพระวจนะ หรืออาจารย์ต้องแต่งงาน ไม่ว่าสถานการณ์สมรสของผู้รับใช้ของพระเจ้าจะเป็นอย่างไรก็ตาม เขาต้องเชื่อฟังต่อพระบัญชาของพระเจ้า

ให้จับตาดู ถ้อยคำทั้งหลายที่ส่งไปยังเหล่าผู้ปกครองในคริสตจักรท้องถิ่นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงอย่างไร ตามที่กล่าวไว้ใน 1 ทิโมธี 3 และ ทิตัส 1 เหล่าผู้ปกครองและมัคนายกต้องแต่งงาน ถ้อยแถลงที่ว่า “พวกเขาต้องเป็นสามีของหญิงคนเดียว” มิได้หมายความว่าคนอื่นๆ ทุกคนจะสามารถมีภรรยาได้หลายคนเท่าที่พวกเขาต้องการ มันหมายความว่าผู้ชายที่มีหน้าที่รับผิดชอบบางสิ่งบางอย่างในคริสตจักรท้องถิ่นต้องแต่งงานเพราะเขาต้องจัดการกับปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นในที่ประชุมท้องถิ่นนั้น ข้อความอ้างอิง: “พระคัมภีร์ไบเบิลต้องมีมัคนายกเป็นชายที่แต่งงานแล้ว เขาต้องเป็นสามีของภรรยาคนเดียว” (ซีไอดี, เล่ม 1, หน้า 354)

แล้วพระบุตรของพระเจ้า? แม้จะมีพันธกิจเหนือธรรมชาติของพระองค์ การทวิคูณของขนมปัง, การเยียวรักษารักษาโรคผู้คนที่เจ็บป่วย, การฟื้นคืนชีพของคนตาย, การสงบของพายุ, ฯลฯ พวกเราอ่าน “... แม้พวกน้องๆ ของพระองค์ก็มีได้เชื่อในพระองค์” (ยอห์น 7:5) พวกเขารู้จักพระองค์ตามเนื้อหนัง ไม่ใช่ตามพระวิญญาณ ตามที่กล่าวไว้ในมัทธิว 13:53-58 บุตรมนุษย์มีอาจจะทรงกระทำสิ่งใดในเมืองของตัวเองได้เพราะความไม่เชื่อของพวกเขา พวกเขาบอกว่า “พวกเรารู้จักเขา เขาเป็นลูกช่างไม้ พวกเรารู้จักมารดาของเขาชื่อมารีย์ พวกเรารู้จักน้องชายทั้งหลายของเขา พวกเรารู้จักน้องสาวทั้งหลายของเขา” และพวกเขาหมองใจเพราะพวกเขาตัดสินใจตามสิ่งที่ตาของพวกเขามองเห็นและสิ่งที่คนทั้งหลายกำลังพูดอยู่ จากนั้นตามที่กล่าวไว้ในมัทธิว 13:57b ว่า “ผู้

เผยพระวจนะจะไม่ขาดความนับถือ เว้นแต่ในบ้านเมืองของตน และในครัวเรือนของตน”

มันทำให้พวกเราเจ็บปวดที่จะอ่านสิ่งที่พวกผู้นำทางศาสนาในสมัยนั้นกล่าวเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์กล่าวกับพระองค์ต่อพระพักตร์พระองค์ว่า “เรามิได้เกิดจากการล่วงประเวณี ... ที่เราพูดว่า ท่านเป็นชาวสะมาเรียและมีผีสิงนั้น ไม่จริงหรือ? ลองจินตนาการอย่างฉับพลันว่า พระเยซูคริสต์ของเรา พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าทรงถูกตีด่าว่าเป็นชาวสะมาเรียซึ่งถูกกล่าวหาว่าเกิดมาในการผิดประเวณี นั่นคือช่วงเวลาซึ่งพระองค์ได้ทรงแถลงว่า “...เรามาจากพระเจ้าและอยู่ที่นี่แล้ว ... ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือพญามาร” (ยอห์น 8:41-48)

ผู้รับใช้อาจจะคาดหวังว่าจะได้รับการปฏิบัติแตกต่างจากพระเจ้าของเขาได้หรือไม่ มันแสดงให้เห็นว่า พระผู้ช่วยให้รอดมิได้เสด็จมาเพื่อสร้างครอบครัวตามธรรมชาติ หรือทรงเปลี่ยนพันธกิจของพระองค์ให้เป็นธุรกิจที่ทำกำไร เช่นเดียวกับบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ พวกเขาไม่ทรงเรียกร้องที่สูงกว่าเพื่อจะรับใช้พระกายของพระคริสต์ การทรงเรียกซึ่งนอกเหนือไปจากความผูกพันทั้งหลายของครอบครัวฝ่ายธรรมชาติ

นอกจากนี้ยังไม่มีพระสัญญาในพระวจนะของพระเจ้าสำหรับบุตรทั้งหลายของผู้เผยพระวจนะ หรืออัครสาวก หรือครูอาจารย์ ที่เป็นทายาททั้งหลายของพระบัญชาหรือการทรงเรียก ผู้เผยพระวจนะซามูเอลตั้งใจดีเมื่อเขาแต่งตั้งบุตรชายสองคนของเขาให้เป็นผู้วินิจฉัย แต่ “... พวกเขาได้หลีกเลียงไปหาผลกำไร และรับสินบน และบิดเบือนการพิพากษาเสีย” (1 ซามูเอล 8:1-5) แม้แต่การตัดสินใจอย่างดีของผู้เผยพระวจนะก็ล้มเหลวได้ แต่สิ่งที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งมีอาจจะล้มเหลวได้ นอกจากนี้ยังอาจเกิดขึ้นได้ว่า บุตรชายของผู้เผยพระวจนะ, ของกษัตริย์ หรือของคนของพระเจ้า

สามารถดำรงตำแหน่งและยกย่องตัวของเขาเอง ดึงผู้คนเข้ามาเพื่อจะติดตามเขา ตัวอย่างหนึ่งซึ่งถูกบันทึกไว้ใน 1 พงศกษัตริย์ บทที่ 1 เมื่ออาโดเนียห์โอรสของดาวิดโดยพระนางฮักกีทได้ยกตัวเองขึ้นกล่าวว่า "... เราจะเป็นกษัตริย์ ... และท่านได้เตรียมรถม้าศึกและทหารม้า กับพลทหารวังหน้าท่านห้าสิบคน" การตัดสินใจของพระเจ้าได้เกิดขึ้นแล้ว: ซาโลมอนต้องเป็นผู้สืบทอดบัลลังก์ของดาวิด พี่น้องทั้งหลายของท่าน อย่างไรก็ตามไม่คิดว่าท่านควรจะได้ครองบัลลังก์

มันเป็นไปได้ยิ่งกว่านั้นที่บุตรชายทั้งหลายจะพูดกับตัวของพวกเขาเองและผู้อื่นว่า "ผมจะเป็นประธานาธิบดี!" "ผมจะเป็นผู้นำ!" "ผมจะเป็นผู้รับผิดชอบ!" "ผมจะจัดการประชุม!" "ผมจะมีคริสตจักร ... " "ผมจะ ..." "ผมจะ ..." ไม่ว่าสถานการณ์ส่วนตัวของพวกเขาจะเป็นเช่นไร ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของเวลาบรรดาผู้รับใช้ที่แท้จริงทุกท่านของพระเจ้าได้เชื่อฟังพระบัญชาของตน ซึ่งพระเจ้ามิอาจจะทรงนำกลับคืนมาได้ ไม่มีผู้รับใช้ของพระเจ้าคนใดเคยกล่าวว่า "ผมจะ... ผมอยากจะเป็น... ผมอยากจะทำสิ่งนี้หรืออย่างนั้น!" พวกเขาหลายคนไม่ได้ตั้งใจที่จะไปในตอนแรก แต่พวกเขาต้องไปเพราะการทรงเรียกของพระเจ้าคือปราศจากการกลับใจ ดังนั้นครอบครัวหรือไม่มีครอบครัว, แต่งงานแล้วหรือโสด, พระบัญชาของพระเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนการณ์แห่งความรอด และจะต้องได้รับการดำเนินการภายใต้ทุกสถานการณ์และกรณีทั้งหลายทุกกรณี

คำถามที่ 24: หนังสือคริสตจักรเจ็ดยุคเกี่ยวกับอะไร?

คำตอบ: ผมนำโบรชัวร์ทั้งสองเล่มคือ "ผู้เผยพระวจนะในศตวรรษที่ยี่สิบ" (Twentieth Century Prophet) และ "คริสตจักรยุคเลาดีเซีย" (The Laodicean Church Age) และหนังสือ "คำอธิบายของคริสตจักรเจ็ดยุค" (An Exposition of the Seven Church Ages) กลับมาจากสหรัฐอเมริกาในเดือนเมษายนปี 1966 ภายใต้ความประทับใจ

ว่า บราเดอร์บรานฮามเป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนั้น ผมได้แปลและได้ตีพิมพ์หนังสือเป็นภาษาเยอรมันจำนวน 10,000 เล่ม จากนั้นผมได้พบว่าจุลสารเล่มเล็กๆ 48 หน้า เรื่อง “คริสต์จักรยุคเลาตีเซีย” มีความครบถ้วนตั้งแต่คำแรกถึงคำสุดท้ายที่พบในหนังสือยุคของคริสต์จักร หน้า 319-365 ต่อมาผมได้สังเกตเห็นว่ามีความคลาดเคลื่อนมากมายระหว่างพระธรรมเทศนาดั้งเดิมต้นฉบับทั้งหลายซึ่งบราเดอร์บรานฮามได้เทศนาและเนื้อหาของหนังสือคริสต์จักรเจ็ดยุคมี แม้แต่คำสอนจำนวนหนึ่งในหนังสือเล่มนั้นที่ไม่ตรงตามข้อพระคัมภีร์ ซึ่งบราเดอร์บรานฮามมิเคยได้เทศนา ยกตัวอย่างเช่น การกล่าวว่า พวกคนที่มิได้บังเกิดใหม่จะได้รับชีวิตนิรันดร์ เพราะว่าพวกเขามีน้ำใจต่อพี่น้อง นี่คือการข้ามอย่างสิ้นเชิงกับ 1 ยอห์น 5:11-12 ที่กล่าวว่า “และพยานหลักฐานนั้นก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานชีวิตนิรันดร์แก่เราทั้งหลาย และชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตรของพระองค์ ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรของพระเจ้าย่อมไม่มีชีวิต” อีกตัวอย่างหนึ่งคือ คำกล่าวอ้างที่เป็นไปไม่ได้เกี่ยวกับต้นไม้แห่งชีวิตและต้นไม้แห่งความรู้ “... คนชอบธรรมกับคนชั่วยืนเคียงข้างกันในท่ามกลางสวน ... และไม่ต้องสงสัยเลยว่า พวกกิ้งก้านสาขางจริง ๆ ของพวกเขานั้นพัวพันกัน” (หน้า 92-98)! หนังสือเล่มนี้มีได้แยกแยะแม้แต่ความแตกต่างระหว่างมัทธิว บทที่ 25 จากข้อ 32 บรรดาประชาชาติต่างๆ จะถูกรวบรวมมาและถูกพิพากษา ซึ่งเกิดขึ้นก่อนยุคพันปี และจากนั้นพระที่นั่งพิพากษาสี่ขาวสุดท้ายในวิวรณ์ บทที่ 20 จากข้อ 11 เมื่อการพิพากษาค้างสุดท้ายเกิดขึ้นหลังจากยุคพันปี ผมปฏิเสธที่จะจัดการกับประเด็นต่างๆ ที่ไม่ถูกต้องที่ได้แสดงในหนังสือเล่มดังกล่าว ผมขอร้องให้ทุกคนใช้พระธรรมเทศนาต้นฉบับทั้งหลาย เมื่อสอบถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมได้รับแจ้งว่า บราเดอร์ลี เวย์ลี เป็นผู้แต่งหนังสือคริสต์จักรเจ็ดยุค บราเดอร์บรานฮามได้กล่าวโดยเฉพาะเจาะจงไว้ว่า ท่านมิเคยได้อ่านหนังสือเล่มนี้เป็นการส่วนตัวเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 1965 ในพระธรรมเทศนาของท่าน เรื่อง “การวิ่งหนีจากการทรงสถิตย์ของพระเจ้า” หน้า 6 ท่านได้กล่าวว่า “และจากนั้นคริสต์จักรเจ็ดยุค ... ผมคิดว่าบราเดอร์ที่มีคุณค่าของพวกเราจะต้องได้รับแรงบันดาลใจ

เพิ่มเติมเล็กน้อย และท่านได้กล่าวว่า ท่านกำลังจะเขียนหนังสือสองสามเล่มของท่านเองออกมาจากเรื่องนี้อีก และดังนั้นท่านจึงได้เขียนเล่มหนึ่ง ผมเชื่อว่าเรื่อง “ผู้เผยพระวจนะในศตวรรษที่ยี่สิบ” และอีกเรื่องหนึ่งชื่อ “คริสตจักรยุคเลาติเซีย” ผมเชื่อหรือบางเรื่องเหมือนอย่างนั้น ... ผมมิเคยได้อ่านมันด้วยตัวของผมเอง ถ้าหากผมอ่านพวกมัน ผมอาจจะเปลี่ยนใจเกี่ยวกับเรื่องนั้น”

เนื่องจากคำสอนบางอย่างในนั้นไม่สามารถประนีประนอมกับบรรดาข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ได้ ผมต้องขอแนะนำว่ามันควรจะใช้สำหรับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่มิใช่ในฐานะสิทธิอำนาจสำหรับวัตถุประสงค์ทั้งหลายของการสอน

คำถามที่ 25: ระยะเวลาของแต่ละยุคของคริสตจักรเจ็ดยุคได้รับการเปิดเผยสีแดงแก่บราเดอร์บรานฮามหรือไม่?

คำตอบ: ไม่จำเป็นต้องมีการเปิดเผยสีแดงเพื่อกำหนดช่วงเวลาทั้งหลายของคริสตจักร บราเดอร์บรานฮามได้กล่าวถึงนักประวัติศาสตร์ ดร. คลาเรนซ์ ลาร์กิน หลายครั้ง ในหนังสือของเขาเรื่อง "ความจริงเรื่องยุคสมัย" พวกคุณสามารถค้นหารายการอย่างแม่นยำได้ในหน้า 130 และ 131 ซึ่งบราเดอร์บรานฮามได้ทำสำเนาไว้ แน่แน่นอนว่าชื่อของผู้ส่งสาส์นทั้งหลายนั้นถูกเลือกโดยบราเดอร์บรานฮาม แผนภูมิที่บราเดอร์บรานฮามใช้กับยุคคริสตจักรทั้งหลายและเจ็ดสิบสี่ดาห์ของดาเนียล ผมได้นำติดตัวผมมาจากเมืองเจฟเฟอร์สันวิลล์ มันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ท่านสอนในเรื่องนี้ พวกเราพบเรื่องนี้ได้รับการยืนยันโดยถ้อยแถลงทั้งหลายของท่าน

คำถามที่ 26: บราเดอร์บรานฮามได้เผยพระวจนะว่า ในปี 1977 จะเป็นจุดจบหรือไม่?

คำตอบ: บราเดอร์บรานฮามมิเคยได้เผยพระวจนะเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ท่านได้กล่าวถึงปี 1977 ในพระธรรมเทศนาหลายเรื่อง ถ้อยแถลงที่พบในหนังสือยุคของคริสตจักรหน้า 322 มิได้มาจากริมฝีปากของบราเดอร์บรานฮาม กล่าวคือปี 1977 ควรจะยุติระบบทั้งหลายของโลกทุกระบบและนำไปในยุคหนึ่งพันปี ดังนั้นถ้อยแถลงนั้นจึงมิได้พบเพียงครั้งเดียวในพระธรรมเทศนาซึ่งถูกบันทึกไว้ จริงๆ แล้วมันเป็นคำที่เริ่มมาจากคำของปากกาของบราเดอร์ลี เวย์ลี ผู้แต่งหนังสือเล่มนั้น ถ้อยแถลงเดียวกันนี้สามารถพบได้ในหน้า 7 ของโบรชัวร์ของเขาเรื่อง “คริสตจักรยุคเลาตีเซีย” ในวันที่ 17 มกราคม 1972 บราเดอร์เวย์ลีได้ตอบคำถามของผมเกี่ยวกับปี 1977 ดังต่อไปนี้ “ผมเชื่อด้วยกับผู้เผยพระวจนะที่ปี 1977 ควรจะไขปัญหาทั้งหมดและทำให้พวกเราเข้าไปในยุคพันปี ...” เห็นได้ชัดว่านี่เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนมิใช่ผู้เผยพระวจนะ

คำถามที่ 27: บราเดอร์บรานฮามได้เห็นปฏิทินที่จบลงในปี 1977 หรือไม่?

คำตอบ: ไม่ครับ สำหรับความรู้ของผม ในขณะนี้ยังไม่มีใครพบถ้อยแถลงที่ตรงกัน จากบราเดอร์บรานฮามเกี่ยวกับการมีนิมิตเช่นนั้น มันมีอาจจะระบุได้ว่า ผู้ใดได้ขึ้นมาตั้งแต่แรกเริ่มกับเรื่องราวนี้ ก่อนอื่นพวกเราารู้เกี่ยวกับ “นิมิตปฏิทิน” ที่ควรจะเป็นในปี 1966 ต่อมา มีการเผยแพร่ นิมิตปฏิทิน และผมได้กล่าวถึงมันในจดหมายเวียนฉบับเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1967 จากนั้นผมเริ่มมีความสงสัยบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับปี 1977 ดังนั้นตามที่ผมได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ ผมจึงได้ถามบราเดอร์ลี เวย์ลี เพื่อการชี้แจง ในจดหมายฉบับเดียวกันลงวันที่ 17 มกราคม ปี 1972 เขาเขียนสิ่งต่อไปนี้เกี่ยวกับนิมิตปฏิทินว่า “ตอนนี้ บราเดอร์แฟรงก์ เนื่องจากคนทั้งหลายตีพิมพ์ว่า บราเดอร์บรานฮามได้เห็นปฏิทินพลิกกลับด้วยมือ

จนกระทั่งวันในปี 1977 เข้ามาในการมองเห็น และพบว่ามันมิใช่
นิมิตของท่านเลย แต่เป็นเพียงบางสิ่งบางอย่างที่คนบางคนได้ทำ
ขึ้นมา พวกเราได้ปรึกษาเรื่องนี้จริงๆ ..." ส่วนที่น่าเศร้าคือ ไม่มีการ
แก้ไขใดๆ ที่เกิดขึ้นโดยพวกฝ่ายผู้รับผิดชอบในสหรัฐอเมริกา และ
จนถึงทุกวันนี้พวกเราถูกทิ้งให้อยู่กับการโกหกที่บราเดอร์บรานฮาม
ได้ทำการทำนายเรื่องนั้นไว้ ดังนั้นพวกศัตรูของท่านจึงใช้มันเพื่อ
ผลประโยชน์ของพวกเขาและประกาศว่าท่านเป็น "ผู้เผยพระวจนะ
เทียมเท็จ" เพราะคำทำนายนั้นไม่เกิดขึ้น

**คำถามที่ 28: การรับบัพติศมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับ การ
บังเกิดใหม่หรือไม่?**

คำตอบ: ไม่ครับ ถ้อยแถลงดังกล่าวในหนังสือยุคของคริสตจักรมิได้มาจาก
ริมฝีปากของบราเดอร์บรานฮาม แต่มาจากผู้แต่งหนังสือเล่มนั้น
ดังนั้นมันจึงมิได้ถูกพบในพระธรรมเทศนาซึ่งถูกบันทึกเทปใดๆ และ
ยิ่งไปกว่านั้นมันไม่เป็นไปตามข้อพระคัมภีร์

ผู้หนึ่งเป็นการบังเกิดใหม่โดยพระวิญญาณ และอีกผู้หนึ่งเป็นการ
แทรกซึมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในกิจการ บทที่ 8 คนทั้งหลาย
เชื่อพระธรรมเทศนาของผู้ประกาศข่าวประเสริฐฟีลิปและได้รับบัพ
ติศมา จากนั้นเหล่าอัครสาวกมาจากกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจะอธิษฐาน
เผื่อพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในกิจการ
บทที่ 10 ความรอดเต็มรูปแบบเกิดขึ้นในการประชุมครั้งหนึ่งและ
ครั้งเดียวกัน: การกลับใจใหม่, การยกโทษให้อภัย, ความชอบธรรม,
การบังเกิดใหม่ และการบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดย
การบังเกิดใหม่พวกเรากลายเป็นบรรดาบุตรและบุตรธิดาของพระเจ้า
โดยการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์พวกเราได้รับการ
แต่งตั้งให้เป็นสมาชิกในพระกายของพระคริสต์ และพวกเราได้รับ
ฤทธิ์อำนาจสำหรับการรับใช้ (ลูกา 24:47; กิจการ 1:8; กิจการ 2; 1
โครินธ์ 12; 14; ao)

สิ่งสำคัญคือ ประสบการณ์ทั้งสองประการนั้น ไม่ว่าจะเกิดขึ้น แยกกันหรือในคราวเดียวกัน ไม่เพียงแค่ว่าเป็นประเด็นของการ สนทนา แต่กระนั้นเรื่องนั้นพวกมันกลายเป็นประสบการณ์ส่วนตัวที่ แท้จริงของพวกเราโดยพระคุณของพระเจ้า บราเดอร์บรานฮาม กล่าวว่า “เมื่อคุณเชื่อในพระเจ้า คุณได้รับความคิดใหม่ ชีวิตใหม่ แต่มันมิใช่การบังเกิดใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เห็นไหมครับ? พวกคุณได้รับการบังเกิดใหม่เมื่อคุณเชื่อ คุณมีชีวิตนิรันดร์ ... แต่ การบังเกิดใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์นำคุณเข้าสู่พระกายของ พระคริสต์ ภายใต้ของประทานทั้งหลายเพื่อการรับใช้” (ซีไอดี เล่ม 1, หน้า 269, ย่อหน้า 363 + 364)

คำถามที่ 29: นิमितของเต็นท์ที่บราเดอร์บรานฮามมีเกี่ยวกับอะไร?

คำตอบ: ในปี 1958 ผมค้นพบครั้งแรกเกี่ยวกับนิมิตเต็นท์ที่บราเดอร์บรานฮามเห็นในปี 1955 คำถามที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรของผม ได้รับการตอบโดย รอย บอร์เดอร์ส ผู้จัดการของบราเดอร์บรานฮามเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 1965 และในนั้นท่ามกลางสิ่งอื่นๆ เขา ได้กล่าวดังต่อไปนี้ว่า “... ผมจะพยายามตอบเพียงไม่กี่คำถามที่ บราเดอร์บรานฮามแนะนำ ... เกี่ยวกับเต็นท์ มันเป็นไปได้มากที่ เต็นท์จะถูกนำมาใช้ในยุโรปและประเทศอื่นๆ นอกสหรัฐอเมริกา ...” บราเดอร์บรานฮามเป็นผู้คาดหวังของการบรรลุเป้าหมายของ นิมิตเต็นท์จนถึงที่สุด แต่เนื่องจากท่านได้ถูกรับกลับบ้านไปในพระ สิริแล้ว เรื่องนี้ได้จบลงด้วยตัวของมันเอง

ในช่วงเวลาที่หลายสิ่งหลายอย่างได้ถูกผลักดันไปสู่ไฟแกลสซึ่งอาจจะ มิได้ตั้งใจ แต่แน่นอนว่าจะสนับสนุนพวกคำสอนนั้นๆ โดยเฉพาะ ใน เรื่องเกี่ยวกับนิมิตเต็นท์คนบางคนสอนและเชื่อว่า บราเดอร์บรานฮามจะฟื้นขึ้นมาและมีพันธกิจเต็นท์ในช่วงเวลาสั้นๆ ส่วนที่อันตราย อยู่ในความจริงที่ว่าพี่น้องเหล่านั้นซ่อนตัวของพวกเขาก่อนและคำ สอนทั้งหลายของพวกเขาก็อยู่เบื้องหลัง วิลเลียม บรานฮาม ภายใต้

ข้ออ้างทั้งหลายที่ไม่ถูกต้อง มิเช่นนั้นพวกเขามิอาจจะโน้มน้าวใจใคร
ได้และจะไม่มีการติดตาม

ผมกล่าวแบบนี้ในฐานะพระวณะของพระเจ้าในพระนามของพระ
เยซูคริสต์: เมื่อไม่มีพระสัญญาใดสำหรับบางสิ่งบางอย่างในพระ
วณะของพระเจ้า จากนั้นต่อมาภายหลังก็จะมีสิ่งใดสำเร็จได้
นั่นคือ ความจริงอันเรียบง่าย

คำถามที่ 30: บางสิ่งบางอย่างที่ปรากฏในนิมิตยังไม่เกิดขึ้นหรือไม่?

คำตอบ: มันเป็นที่เข้าใจกันว่าคนทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกคน
เหล่านั้นที่เขาพูดด้วยตนเองนั้น ด้วยคาดหวังว่าจะเห็นการบรรลุถึง
นิมิตทั้งหลายของบราเดอร์บรานฮามในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่
อย่างไรก็ตามนิมิตหนึ่งอาจจะเป็นหรืออาจจะสำเร็จแล้วใน
ลักษณะที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกว่าที่ได้คาดไว้ บราเดอร์บราน
ฮามกล่าวถึง “เต็นท์” ซึ่งเกี่ยวกับอับราฮัมและซาร่าห์หนึ่งร้อยครั้ง
จนกระทั่งการเปิดฉีกตราประทับทั้งหลายในเดือนมีนาคม 1963
ท่านมักจะกระทำเช่นนั้นเมื่อเริ่มต้นแถวการอธิษฐานโดยเน้นย้ำว่า
มีเครื่องหมายเดียวกันได้ถูกทำซ้ำๆ ในยุคสมัยของพวกเรา ในปฐม
กาล บทที่ 18 เต็นท์ถูกกล่าวถึงห้าครั้ง ซาร่าห์อยู่ในเต็นท์เมื่อพระ
เจ้าได้ประทานพระสัญญาเกี่ยวกับการกำเนิดของอิสอัค หลายครั้งที่
ที่บราเดอร์ บรานฮามหันหลังให้ผู้ชมในระหว่างแถวการอธิษฐาน
เพื่อพิสูจน์ว่า มีพระเจ้าองค์เดียวกันได้ทรงปรากฏผู้ทรงรู้และทรง
เปิดเผยความลับของจิตใจ รวากับว่ามันเกิดขึ้นย้อนหลังไปตอนนั้น
กับ อับราฮัม อย่างไรก็ตามผมต้องเตือนทุกคนที่จะไม่สร้างหลัก
คำสอนออกมาจากมัน พวกเราต้องทิ้งเรื่องทั้งหมดไว้กับพระเจ้า

สิ่งทั้งหลายฝ่ายวิญญาณอาจจะได้รับการแสดงในสัญลักษณ์
ธรรมชาติได้ เช่น ตอนที่บราเดอร์บรานฮามเห็นตัวเองในนิมิตหนึ่ง
ที่กำลังนำผักทุกชนิดเข้าไปในคริสตจักร เป็นต้น ความหมายที่

แท้จริงคือ การกักเก็บอาหารฝ่ายวิญญาณ พระวณะของพระเจ้าที่
ได้รับการเปิดเผยสำหรับยุคของพวกเรา อัครสาวกเปโตรยังเห็น
ภาพที่เป็นฝ่ายธรรมชาติจริงๆ ของผ้าผืนใหญ่ผืนหนึ่งที่มีสัตว์ทุก
อย่างที่อยู่บนแผ่นดิน ฯลฯ อยู่ข้างในมัน นัยสำคัญฝ่ายวิญญาณ
ของมันคือ พวกคนต่างชาติได้รับความรอดด้วย (กิจการ 10:9-22)
พระเจ้าของพวกเราใช้พวกสัตบุรุษตามธรรมชาติและคำอุปมา
อุปไมยเมื่อกล่าวถึงราชอาณาจักรของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้
พระองค์จึงประกาศว่า "... สิ่งทั้งหลายซึ่งปิดซ่อนไว้ตั้งแต่เดิมสร้าง
โลก" (มัทธิว 13:35)

พี่น้องเหล่านั้นที่ยังคงยึดมั่นอยู่ในการบรรลุนิรมิตเต็มที่ซึ่งเป็นอยู่ใน
เวลานี้กับบราเดอร์บรานฮามันนั้น ไม่มีพระสัญญาใดๆ สำหรับมัน
อย่างแน่นอนในพระคัมภีร์ไบเบิล ไม่มีตัวอย่างอื่นใดแม้แต่ตัวอย่าง
เดียวในข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่ผู้เผยพระวจนะกลับไปยัง
พันธกิจของท่านต่อไป ไม่น่าแปลกใจที่พี่น้องเช่นนั้นไม่ปรารถนาที่
จะมีการสามัคคีธรรมใดๆ กับพวกเรา เพราะพวกเราต้องประกาศ
ตามความเป็นจริงว่า พันธกิจของบราเดอร์บรานฮามได้จบลงแล้ว
ด้วยขณะที่ท่านได้ถูกรับไปจากโลกสู่พระสิริ เนื่องจากพวกเขาไม่
ยอมรับความจริงนั้นได้ พวกเขาจึงต้องปฏิเสธผู้ที่อ้างว่าได้รับการ
ทรงเรียกจากพระเจ้าเพื่อจะนำพระธรรมเทศนานี้ไปยังบรรดา
ประชาชาติต่างๆ พวกเขาถึงกับตีตราเขาว่าเป็นผู้หลอกลวงของ
เจ้าสาวของพระคริสต์และเป็นผู้ต่อต้านพระคริสต์ ผู้ซึ่งต้องถูก
ปฏิเสธ เพราะเขาต่อต้านหลักคำสอนทั้งหลายของเสียงฟ้าร้อง
ทั้งหมดและอาจจะ "ต่อต้านผู้เผยพระวจนะ" ในความเป็นจริงถ้อย
แถลงทั้งหลายไปขยายการกล่าวว่า "ไม่มีใครมีสิทธิประกาศพระ
บัญชาให้แบ่งปันพระวณะที่ได้รับการเปิดเผยสดับของพระเจ้า
กับประชากรของพระเจ้าได้" เพราะเมื่อคำสอนของพวกเขาไป ทุก
สิ่งทุกอย่างจบลงกับพันธกิจของบราเดอร์บรานฮามและจะเริ่มต้น
อีกครั้งหนึ่งกับเขา "ขณะเดียวกัน" กำลังถูกใช้สำหรับพวกการ
บริภษาหรืออย่างไรผลเกี่ยวกับผู้เผยพระวจนะและสิ่งที่ท่านได้
กล่าวไว้และเพื่อเผยแพร่พวกคำสอนการทำลายล้าง ช่างเป็นพวก

พัฒนาการที่น่าเศร้าภายในพระธรรมเทศานี้!

ในความเป็นจริงความคาดหวังทั้งหมดเหล่านี้ไม่เกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พระเยซูเจ้าไม่ได้ตรัสถึงแม้แต่ครั้งเดียวในทุกสิ่งที่พวกเขาประกาศและขอให้มันสำเร็จ ความหวังผิดๆ กำลังได้รับการอบรมเลี้ยงดูซึ่งจะนำไปสู่ความสิ้นหวังอย่างที่สุด โปรดรับทราบข้อเท็จจริง ฟีนองที่รัก สิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้เกี่ยวข้องกับการตีความส่วนตัว

ตอนนี้พวกเรากำลังจะไปดูโมเสสและพระบัญชาที่มอบไว้ให้เขาเพื่อจะนำคนทั้งหลายเข้าสู่ดินแดนแห่งพระสัญญา เขามีได้รับอนุญาตให้เข้าไปในที่นั่นพร้อมกับคริสตจักรของอิสราเอล ตามเฉลยธรรมบัญญัติ บทที่ 34 เขาได้รับอนุญาตที่จะมองดูเข้าไปในดินแดนพระแห่งสัญญาจากภูเขานะโบเพียงเท่านั้น แต่กระนั้นมีโอกาสจะเข้าไปข้างในได้ ผมได้นั่งแท็กซี่จากเมืองอัมมานถึงภูเขานะโบพร้อมกับบราเดอร์เมเฮอร์ท พวกเรามีทัศนียภาพอันยอดเยี่ยมซึ่งสามารถมองเห็นเมืองเยรีโคไปทางด้านขวามือของพวกเรา เอ็น เจ ได และทะเลเดดซีอยู่ไปทางซ้ายมือของพวกเรา และตรงต่อหน้าพวกเราเป็นกรุงเยรูซาเล็ม ผมอาจจะเข้าใจเป็นอย่างดีได้อย่างไรว่าโมเสสต้องรู้สึกอย่างไร! วิถีทางของพระเจ้านั้นเกินกว่าความเข้าใจของพวกเรา สำหรับสายตาฝ่ายธรรมชาติแล้วมันดูเหมือนว่าโมเสสยังไม่เสร็จสิ้นพระบัญชาของเขา พวกเราต้องการความเข้าใจฝ่ายวิญญาณเพื่อจะเคารพวิถีทางของพระเจ้าและการตัดสินใจพระทัยของพระองค์

พวกเราเชื่อจริงๆ ว่า พระเจ้าพระองค์เองจะทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจการได้ วิถีทางที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้ก่อนการทรงสร้างโลกสิ่งสำคัญคือ พวกเราพร้อมที่จะเข้าร่วมในพระวาระที่ทรงสัญญาไว้สำหรับวันนี้ เพราะความเชื่อที่แท้จริงได้ทอดสมออยู่ในพระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าเท่านั้น

ในการอ้างอิงถึงพระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าพวกเราอ่าน “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ผู้พระราชทานการหยุดพักแก่อิสราเอล ประชากรของพระองค์ ตามซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้ทุกประการ พระสัญญาอันดีทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาโดยมือของโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์นั้นไม่ล้มเหลวสักคำเดียว” (1 พงศ์กษัตริย์ 8:56)

“บรรดาพระสัญญาของพระเจ้านั้นเป็นจริงโดยพระเยซู เพราะเหตุนี้เราจึงพูดว่าอาเมนโดยพระองค์ เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า” (2 โครินธ์ 1:20)

ในการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ ผู้เผยพระวจนะที่ทรงสัญญาไว้เป็นผู้นำหน้า นอกจากนั้นพระเจ้าพระองค์เองได้ทรงบรรลुพระราชกิจแห่งการไถ่บนกางเขนแห่งโกละโกธา นั่นคือตอนนี้: บราเดอร์บรานฮามเป็นผู้เผยพระวจนะที่ทรงสัญญาไว้ถูกใช้มาเพื่อจะรื้อฟื้นสิ่งทั้งปวงให้กลับสู่สภาพดั้งเดิมและพระธรรมชาติเป็นผู้ นำหน้า นอกจากนั้นพระเจ้าพระองค์เองจะเป็นผู้กระทำพระราชกิจแห่งการไถ่ให้สำเร็จได้

“ด้วยว่าพระองค์จะทรงให้การนั้นสำเร็จ และจะให้สำเร็จโดยเร็ว พลันในความชอบธรรม เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้การนั้นสำเร็จโดยเร็วพลันบนพิภพนี้” (โรม 9:28)

คำถามที่ 31: พวกเราเปรียบเทียบกับอะไรระหว่างอิสราเอลกับคริสตจักร?

คำตอบ: คำตอบสำหรับคำถามนี้พบได้โดยเฉพาะในกิจการ 15:13-18 ประการแรก พระเจ้าโดยพระคุณของพระองค์ทรงเยี่ยมเยียนบรรดาประชาชาติเพื่อจะทรงเรียกคนทั้งหลายออกมาเพื่อพระนามของพระองค์ หลังจากนั้นพระองค์จะเสด็จกลับไปหาพวกคนอิสราเอลและสร้างคริสตจักรของดาวิดขึ้นมาใหม่ อัครสาวกยังอุทิศ

ทั้งบทของโรม บทที่ 11 ถึงเรื่องนี้ พวกเรามีภาพรวมที่สมบูรณ์แบบ
ของแผนแห่งการไถ่ในเรื่องเกี่ยวกับพวกคนยิวและพวกคนต่างชาติ
ในมุมมองของอิสราเอลและคริสตจักร ประเด็นหลักคือสิ่งนี้: เผ่าทั้ง
สิบสองเผ่าได้กลับสู่ดินแดนแห่งพระสัญญาจาก 143 ประเทศ
เพราะเหตุใด? เพราะว่าพวกเขาจะต้องอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มใน
อิสราเอลเพื่อจะได้รับการประทับตราในระหว่างพันธกิจของผู้เผย
พระวจนะทั้งสอง

ในทำนองเดียวกันบรรดาผู้เชื่อที่แท้จริงทุกคนที่กระจัดกระจายไป
ทั่วในนิกาย คริสเตียนทั้งหลายจะต้องมารวมกันและเข้ามาในพระ
วจนะที่ทรงสัญญาไว้ของวันนี้และได้รับการประทับตราโดยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 1:13) มิฉะนั้นพวกเขามิอาจจะมีส่วน
ร่วมในการรับขึ้นไปได้ ความเชื่อที่ปราศจากพระสัญญาของพระเจ้า
เป็นภาพลวงตาทางศาสนา ความเชื่อที่แท้จริงจึงทอดสมออยู่
ในพระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้า อับราฮัมเชื่อในสิ่งที่พระเจ้าได้
ทรงสัญญาไว้กับเขา ตอนนี้เชื้อสายที่แท้จริงของอับราฮัมเชื่อใน
พระสัญญาทั้งหลายในวันนี้และจะเห็นพวกมันสำเร็จได้

**คำถามที่ 32: ตอนนี้พวกเราอยู่ในขั้นตอนใดตามแผนการณ์แห่งความ
รอด?**

คำตอบ: พวกเราเข้าสู่ยุคสุดท้ายจริงๆ ของคริสตจักรอย่างแน่นอน - เข้าสู่
ยุคเจ้าสาวของพระคริสต์ การเสด็จกลับมาของพระคริสต์นั้นใกล้
เข้ามาจริงๆ พวกเราสามารถเห็นสิ่งนั้นได้จากบรรดาหมายสำคัญ
ของเวลาและโดยพวกคำเผยพระวจนะของข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายที่
ทำนายไว้สำหรับยุคสมัยของพวกเรา ซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นโดยเฉพาะ
กับพวกคนอิสราเอล พระธรรมเทศนายุคสุดท้ายเป็นเสียงร้องให้
สำคัญในเวลาที่ยังคืน มันเป็นการเรียกให้ออกมาสำหรับทุกคนที่
เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรเจ้าสาวของพระคริสต์ สิ่งนี้อัครสาวก
เปาโลกล่าวไว้ในสมัยของเขาก็มีผลบังคับใช้ในวันนี้เช่นกัน เฉพาะ

พวกผู้ที่ได้รับการทรงเลือกสรรโดยพระคุณเท่านั้นที่จะได้รับและสืบทอดสิ่งทั้งปวง เนื่องจากพวกเขาเป็นเพียงพวกเดียวที่ได้ยินและเชื่อฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสกับคริสตจักร แน่แน่นอนว่าพระราชกิจยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระเจ้าได้เคยทรงกระทำบนโลกนี้จะเป็นพระราชกิจสุดท้ายของพระองค์เช่นกันคือการรื้อฟื้นสิ่งทั้งปวงอย่างสมบูรณ์แบบ ส่วนหนึ่งของสิ่งนั้นคือ พันธกิจสปีดเค้น เวิร์ด และพระราชกิจอันทรงฤทธานุภาพของพระวิญญาณ ซึ่งจะนำไปสู่การสำแดงของบุตรทั้งหลายของพระเจ้า การฟื้นคืนชีพของพวกคนที่ตายไปแล้ว และถึงที่สุดในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

สรุป

ด้วยการขอบพระคุณ ผมมองย้อนกลับไปที่ 54 ปีแห่งการเทศนาข่าวประเสริฐและ 42 ปีที่อยู่ในพันธกิจนานาชาติ ซึ่งผมมีสิทธิพิเศษที่จะแบ่งปันพระวจนะอันแท้จริงผ่านการประชุมทั้งหลายและผ่านการออกอากาศทางวิทยุและโทรทัศน์ให้กับคนทั้งหลายนับล้านคนใน 130 ประเทศ บางทีมันอาจจะช่วยให้โดยเฉพาะพี่น้องทั้งหลายในทวีปแอฟริกาซึ่งบราเดอร์บรานฮามได้เห็นกอนิฟรีเยอร์มันบินผ่านแอฟริกา ในทุกประเทศ ในทุกเมือง ผมได้แนะนำผู้เผยพระวจนะ นอกจากนั้นผมเทศนาพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดเสมอ ผู้ทรงเป็นเหมือนเดิมเมื่อวานนี้, วันนี้ และสัปดาห์ ไปเป็นนิตย์ และแน่นอนว่าผมสอนอย่างสัตย์ซื่อจากพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้น ผมมีเคยได้จัดการกับเรื่องต่างๆ ที่ถกเถียงกันในที่สาธารณะ มิเคยได้เอ่ยนามของบราเดอร์ที่เผยแพร่คำสอนเทียมเท็จทั้งหลาย อย่างไรก็ตามเนื่องจากการสรรเสริญของชายคนหนึ่งได้มาถึงมิติหนึ่งที่เป็นการบุกรุกคร่าวๆกับบุคคลของผู้เผยพระวจนะ ด้วยพวกศิลปินวัตถุ เช่น พวกรูปภาพ, ไม้กางเขน, เศษผ้า และพวกสถานที่พิเศษ เช่น หลุมฝังศพ ฯลฯ ซึ่งกลายเป็นสถานที่ของการแสวงบุญ ผมไม่มีทางเลือกนอกจากจะพูดขึ้นมา ไม่ว่าเสียงของผมจะได้ยินหรือไม่ การผลักดันครั้งสุดท้ายเพื่อจัดการกับปัญหาทั้งหลายซึ่งถกเถียงกันมากเหล่านี้ได้รับมาจากพัสดุที่มีชีวิตและดีวีดีสี่แผ่นส่งมาให้ผมโดยบราเดอร์ท่านหนึ่งจากสหรัฐอเมริกา มันเพิ่งมาถึงตอนที่ผมได้ตอบคำถามทั้งหลายเหล่านี้ ภารกิจหนึ่งซึ่งผมหวังไว้ว่าจะหลีกเลี่ยง พวกดีวีดีกลายเป็นเครื่องยืนยันถึงความสำคัญและความเร่งด่วนต่อไปในการแสดงบาง

สิ่งบางอย่างที่เป็นข้อโต้แย้งในแง่ของพระวจนะนิรันดร์ของพระเจ้า

ทั้งหมดนั้นดูเหมือนว่าจะเป็นข้อความที่มายังศูนย์กลางบรานฮาม ซึ่งไม่สอดคล้องกับข่าวประเสริฐนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์อีกต่อไป มันกำลังถูกได้ยินซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “ผู้เผยพระวจนะกล่าว...”, “ผู้เผยพระวจนะบอกผม...” เป็นต้น ฯลฯ พวกคนเหล่านี้มิได้กล่าวถึงพระเยซูคริสต์อีกต่อไป พระองค์มิได้ทรงมีส่วนร่วมในสิ่งที่พี่น้องเหล่านี้ที่แบ่งปันในคำพยานทั้งหลายของพวกเขา ภาระใจคือ ผู้เผยพระวจนะและสิ่งที่ท่านได้กล่าวไว้ แต่สิ่งที่พระเยซูคริสต์ตรัสนั้นมิได้นำเข้ามาสู่การพิจารณา เรื่องราวของชีวิต, เรื่องราวของการล่าสัตว์, เรื่องราวของเต็นท์, เรื่องราวของเครื่องบิน, และอื่นๆ เป็นพวกเนื้อหาของคำพยานทั้งหลายของพวกเขาและสิ่งที่บราเดอร์บรานฮามได้กล่าวไว้ในฐานะคนๆ หนึ่งถูกประกาศว่าเป็น พระเจ้าตรัสดังนี้ นี่มิใช่ความเบี่ยงเบนที่สมบูรณ์จากพระกิตติคุณอันแท้จริงของพระเยซูคริสต์เจ้าตามที่ อ. เปาโล (กาลาเทีย บทที่ 1) ได้เทศนาเรื่อง การละทิ้งความเศร้าที่นำไปสู่การให้รูปเคารพทุกชนิดหรือ?

ตอนนี้หลังจากผ่านไปกว่าสี่สิบปี เรื่องราวชีวิตของท่านกำลังถูกเผยแพร่และเรื่องราวใหม่กำลังเกิดขึ้น พวกเรามีเรื่องราวชีวิตเกี่ยวกับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา เกี่ยวกับเปโตร หรือ อ. เปาโล หรือไม่? หรือว่าพวกเราคิดถึงค่าแห่งชีวิตที่พระเจ้าตรัสผ่านพวกเขา? วิลเลียม บรานฮาม ได้ทิ้งไว้ให้พวกเราประกาศอย่างชัดเจนว่าได้นำพวกเรากลับไปหาพระเจ้า บราเดอร์บรานฮามมิได้พูดในแง่มุมมองของมนุษย์ในพระธรรมเทศนาของเขาเองหรือว่า “ถ้ากินเซอรี่พายพวกเราแค่เอาเมล็ดทิ้งไว้และกินต่อไปเรื่อยๆ”? ท่านมิได้พูดหรือว่า “การกินไก่พวกคุณแคว่างกระดูกละชั่วๆ”? สิ่งเล็กๆน้อยๆ เหล่านั้นอย่างแม่นยำซึ่งอยู่ข้างจุดนั้นกำลังถูกทำให้เป็นประเด็นหลักทั้งหลาย - “กระดูกละทั้งหลาย” ของการต่อสู้กำลังต่อสู้กันอย่างดุเดือด วันนี้พวกเราจะต้องถามว่า “คุณเชื่อพระธรรมเทศนาอย่างไร? คุณเทศนาข่าวประเสริฐอะไร?”

ในปฐมกาลเป็นพระวาตะ มิใช่การตีความ! ในปฐมกาลคือความเป็นหนึ่งเดียวกัน มิใช่หลายฝ่าย! การประนีประนอมหรือการคลุกเคล้ากันเป็นไปไม่ได้ ในปฐมกาลจริงๆ พระเจ้าได้ทรงแยกความสว่างออกจากความมืด ดังนั้นมันจึงยังคงอยู่ตลอดไป ผู้ใดก็ตามที่ไม่ยอมรับความจริงของพระวจนะของพระเจ้าอย่างไม่มีเงื่อนไขในฐานะที่เป็นความจริงหนึ่งเดียวที่สมบูรณ์ที่สุดเท่านั้นที่กำลังทรยศต่อความจริงและดังนั้นจึงได้รับการกล่าวโทษให้เชื่อเรื่องโกหกและจะถูกพิพากษา (2 เธสะโลนิกา 2:10-12)

ถ้อยแถลงทั่วไปที่ยากลำบากทั้งหมดซึ่งบราเดอร์บรานฮามได้กล่าวไว้และสิ่งที่อ้างถึงพันธกิจของเขาต้องถูกทิ้งไว้กับพระเจ้าด้วยว่า “สิ่งเร้นลับทั้งปวงเป็นของพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่บรรดาสิ่งที่ทรงสำแดงนั้นเป็นของพวกเรา และของลูกหลานของเราทั้งหลายเป็นนิรันดร์ ...” (เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29)

พี่น้องทั่วโลกได้แสดงภาระใจของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในสหรัฐอเมริกา ผมไม่ได้เป็นผู้วินิจฉัย แต่โดยอาศัยคุณธรรมของพระบัญชาของพระเจ้า ผมอยากจะทำหน้าที่ของผมอย่างชัดเจน: “สำนักงานใหญ่” ของผมมีได้อยู่บนโลกนี้ มันอยู่ในสวรรค์ และการฟัง “พระสุรเสียงของพระเจ้า” ผ่านทางพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งกำลังถูกประกาศไปทั่วโลก คำตักเตือนต่อไปนี้ยังคงใช้ได้ “วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไป!” (ฮีบรู 3) เช่นเดียวกับบรรดาผู้เผยพระวจนะทุกท่าน, พระเจ้า, และเหล่าอัครสาวกในยุคสมัยของพวกเขาพันธกิจของพวกเขาในสถานที่ซึ่งแตกต่างกัน ดังนั้นบราเดอร์วิลเลียม บรานฮาม อันเป็นที่รักของพวกเราจึงมีพันธกิจของท่านเป็นสำคัญเช่นกันในคริสตจักรเจฟเฟอร์สันวิลล์ นอกจากนั้นไม่มีผู้ใดต้องเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม แม้กระนั้นพระวจนะยังได้มาถึงจากที่นั่น (อิสยาห์ 2; กิจการ 2)

ผมมีพระธรรมเทศนาทั้งหลายทุกเรื่องก่อนที่บราเดอร์บรานฮามจะได้ถูกวางลงเพื่อการพักผ่อนและได้ครอบครองอาหารฝ่ายวิญญาณอันมีค่าเมื่อหลายปีก่อนที่จะมีการเปิดตัว “วอยซ์ ออฟ ก๊อด เรคคอร์ดดิงส์” ในเมืองเจฟเฟอร์สันวิลล์ พระวจนะที่ได้รับการเปิดเผยสำแดงนั้นมิได้อยู่ภายใต้การควบคุมของมนุษย์ แต่มันสามารถให้ทุกคนอ่านได้ เท่าที่ผมห่วงใยคือ ข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดยังคงมีผลตลอดไป ซึ่งรวมถึงคำเตือนว่า “จงแสวงหาเรา และเราจะดำรงชีวิตอยู่ แต่อย่าแสวงหาเบธเอล และอย่าเข้าไปในกิลกาล หรือข้ามไปยังเบเออร์เซบา เพราะว่ากิลกาลจะต้องตกไปเป็นเขลยเป็นแน่ และเบธเอลก็จะสูญไป จงแสวงหาพระเยซูคริสต์และเราจะดำรงชีวิตอยู่ ...” (อาโมส 5) ทั้งหมดเหล่านี้เป็นสถานที่พิเศษทั้งหลายที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยสำแดงพระองค์เองในวิถีทางที่ไม่ธรรมดา แต่ต่อมาพวกเขาได้ถูกนำไปสู่การทำลายล้างของประชากรของพระเจ้า กรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นเมืองที่พระเจ้าได้ทรงเลือกด้วยพระองค์เองจึงถูกทำลายหลายต่อหลายครั้ง บัญชาเขมรียาห์ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นภูเขาพระวิหาร พวกมุสลิมได้สร้างมัสยิดอัล อักซา และโดม อ็อฟ เดอะ ร็อค ตราบใดที่พระเจ้าทรงสถิตย์อยู่ในสถานที่แห่งหนึ่งผ่านพันธกิจหนึ่ง สถานที่นั้น

รับใช้พระประสงค์ของพระเจ้า ทันทที่ที่พันธกิจนั้นสิ้นสุดลงพื้นที่เหล่านั้นก็กลายเป็น
พวงศานที่แสวงบุญสำหรับความเชื่อโชคลางและการให้รูปเคารพอย่างหลีกเลียง
มิได้ เหมือนกับยุคสมัยของเฮเซคียาห์ที่พวกคนอิสราเอลได้นมัสการและนำเครื่อง
บูชามายังงูทองเหลืองที่โมเสสได้สร้างขึ้นนั้น เฮเซคียาห์ไม่มีทางเลือกนอกจากจะ
ทรงทุบมันเป็นชิ้นๆ (2 พงศกษัตริย์ 18:1-8)

ปัจจุบันนี้พระเจ้าจะตรัสกับพวกเราว่า “จงแสวงหาเรา และเจ้าจะดำรงชีวิตอยู่”
พระองค์มีอาจจะตรัสว่า “จงไปที่กรุงเยรูซาเล็มหรือเมืองเจฟเฟอร์สันวิลล์” พระองค์มี
อาจจะตรัสว่า “จงไปแสวงบุญที่หลุมฝังศพของผู้เผยพระวจนะ หรือภูเขาซีนีเซห์”
เพราะพระองค์ได้ตรัสกับพวกเราทุกคนว่า “... เชื้อเราเกิดเวลามาถึงเมื่อเจ้าจะไม่อยู่
ในภูเขาหรือในเยรูซาเล็มนมัสการพระบิดา...เวลามาแล้วและตอนนี้เมื่อผู้นมัสการ
แท้งจะนมัสการ พระบิดาในวิญญาณและในความจริง...พระเจ้าทรงเป็นพระ
วิญญาณ: และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการพระองค์ด้วยจิตวิญญาณและความ
จริง เชื้อเราเกิด จะมีเวลาหนึ่งที่พวกเจ้าจะมีได้ให้วันนมัสการพระบิดาเฉพาะที่ภูเขาซีนี
หรือที่กรุงเยรูซาเล็ม ... และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อผู้ที่นมัสการอย่างถูกต้อง จะ
นมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง ... พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ
และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง!” (ยอห์น 4:19-
24) ทุกสิ่งที่พระเจ้าของพวกเราตรัสไว้นั้นยังคงใช้ได้จนถึงปัจจุบันนี้และจะใช้ได้
ตลอดไป อาเมน! อาเมน!

ผมรู้จักได้ด้วยว่า บราเดอร์บรานฮามในฐานะที่เป็นมนุษย์ ผมได้รับประทานอาหาร
กับท่านที่โต๊ะเดียวกัน ได้ขับรถไปกับท่านในรถของท่าน ท่านได้บอกผมถึงสิ่ง
ทั้งหลายซึ่งมีเพียงคนไม่กี่คนเท่านั้นที่รู้ ผมได้เก็บจดหมายของท่านไว้ 21 ฉบับจาก
การติดต่อของพวกเราในช่วงปี 1958 ถึง 1965 สองครั้งที่ผมได้เทศนาในคริสตจักร
เจฟเฟอร์สันวิลล์ตามคำร้องขอโดยตรงของท่าน ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ขอให้ผมเทศนาแทน
ท่านให้แก่การสามัคคีธรรมของเหล่านักธุรกิจฟูล กอดสเปล ที่ห้องอาหารคลิฟตัน ใน
กรุงลอส แองเจลิส มีหลายสิ่งซึ่งผมจำได้ด้วยความขอบคุณ ท่านยังบอกผม
เกี่ยวกับบราเดอร์คนหนึ่งที่ย้ายหนีภาษีรายได้ส่วนที่เหลือจำนวน 40,000 ดอลลาร์
เพื่อให้พาสปอร์ตคืนแก่ท่าน ผมได้ดื่มชาในบ้านของท่าน หลังจากที่ท่านได้กลับบ้าน
ไปในพระสิริ ผมได้รับอนุญาตให้อยู่ในอพาร์ทเมนต์ของท่านหลายครั้งในระหว่างการ
เยี่ยมเยียนเมืองฟุซอนของผม แต่สิ่งส่วนตัวทั้งหมดเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับคำตักเตือน

ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าอย่างไร?

แม้แต่บราเดอร์บรานฮามก็เป็นเพียงมนุษย์เท่านั้น เมื่อท่านกล่าวว่า 700 แทนที่จะเป็น 7,000 หรือเมื่อท่านกล่าวว่า เอโนคได้เดินไปกับพระเจ้าเป็นเวลา 500 ปี ถึงแม้ว่าเขาจะอยู่บนโลกนี้มาเพียงแค่ 365 ปีเท่านั้น แล้วมันก็แสดงให้เห็นว่ามนุษย์มีความสิ้นของสิ้นเพียงใด และเมื่อท่านได้กล่าว เช่น “ข้าวสาสึจะถูกเผา” จากนั้นท่านก็แก้ไขตัวเองในทันที “... ข้าวละมานจะถูกเผา แต่ข้าวสาสึจะถูกรวบรวมไว้ในยู้งฉางของสวรรค์” เมื่อท่านกล่าวว่า โนอาห์ได้เทศนาเป็นเวลา 120 ปี จากนั้นท่านก็ทำซ้ำๆ สิ่งที่คุณนักเทศน์คนอื่นได้กล่าวไว้ นั่นคือช่วงเวลาแห่งชีวิตที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ (ปฐมกาล 6:3) โนอาห์มีอายุ 500 ปี เมื่อบุตรชายทั้งสามของเขาเกิด (ปฐมกาล 5:32) และเขาอายุ 600 ปี เมื่อเกิดน้ำท่วมโลก (ปฐมกาล 7:6)

จริงๆ แล้วมีถ้อยแถลงไม่กี่ข้อที่แสดงให้เห็นว่า แม้ท่านจะเป็นผู้เผยพระวจนะในพันธกิจอันผิดพลาดมิได้ของท่าน ท่านก็ยังคงเป็นมนุษย์ธรรมดา ตัวอย่าง เช่น ในฐานะคนๆ หนึ่งท่านได้กล่าวสิ่งต่อไปนี้ในพระธรรมเทศนาของท่าน “การรับขึ้นไป” อ้างถึง 1 เรสะโลนิกา 4 ซึ่งกล่าวเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซู พระเจ้าของพวกเรา “... สามสิ่งที่จะเกิดขึ้นก่อนที่พระเจ้าพระองค์เองจะทรงปรากฏ ... เสียงกู่ก้อง, ลำเนียงของเทปติ, เสียงแตรของพระเจ้า ... พระเยซูทรงกระทำทั้งสามสิ่งเมื่อพระเยซูเสด็จลงมา...” บราเดอร์บรานฮาม เห็นได้ชัดว่าได้หมายความว่า: สามสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา “ในข้อนี้เราขอบอกให้ท่านทราบตามพระวจนะของพระเจ้าว่า เราผู้ยังเป็นอยู่และเหลืออยู่จนถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา จะล่วงหน้าไปก่อนคนเหล่านั้นที่ล่วงหลับไปแล้วก็หาไม่ได้ ด้วยว่าพระเจ้าเอง (มิใช่พระธรรมเทศนา) จะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยเสียงกู่ก้อง ด้วยลำเนียงของเทปติ และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น เพื่อจะได้พบพระเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับพระเจ้าเป็นนิรันดร์” (1 เรสะโลนิกา 4:15-17) สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในวันเดียวกัน ในเวลาเดียวกัน ในขณะเดียวกัน “ดูก่อน ข้าพเจ้ามีความลึกซึ้งที่จะบอกแก่ท่าน คือว่าเราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในชั่วขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าเรามีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเปื่อยเน่า แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่” (1 โครินธ์ 15:51-52) บราเดอร์

บราวนฮามได้กล่าวอย่างชัดเจนว่า “มีพระธรรมเทศนามาถึงก่อน ตอนนี้เป็นเวลาตัดแต่งตะเกียง จงลุกขึ้นและตัดแต่งตะเกียงของท่านทั้งหลาย ...” นั่นมิใช่ 1 เรสโลนิกา 4 นั่นคือ มัทธิว 25 “ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด” พวกถ้อยแถลงที่ไม่ได้ตั้งใจและไม่สมบูรณ์นั้นถูกใช้ไปในทางที่ผิดเพราะคำสอนที่ว่าตั้งแต่การเปิดผนึกของตราประทับของพระเยซูได้ทรงออกจากพระที่นั่งกรุณาซึ่งเปลี่ยนไปเป็นพระที่นั่งพิพากษา และอยู่ในขั้นตอนของการเสด็จลงมา ช่างเป็นเหตุผลที่น่าเศร้าและเป็นความคิดนอกรีต!

ควรจัดการกับสิ่งต่างๆ อีกมากมายจริงๆ แต่ผมต้องหยุดที่นี้ตอนนี้ด้วยการประกาศต่อไปนี้: ในช่วงระยะเวลา 14 ปีแรกตั้งแต่ปี 1966 มีความปรองดองอันยอดเยี่ยมภายในการสามัคคีธรรมทั้งหลายของพระธรรมเทศนา ในปี 1979 ชาตานได้พยายามทำลายพระราชกิจของพระเจ้าและสังหารอิทธิพลของพันธกิจนี้ นับจากนั้นเป็นต้นมา พวกคำสอนผิดทั้งหมดและการเคลื่อนไหวต่างๆ ทั้งหมดของพวกมันได้เริ่มขึ้น พี่น้องส่วนใหญ่ในปัจจุบันนี้ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าการเริ่มต้นใหม่เมื่อ 40 ปีก่อนและความต่อเนื่องหลังจากการผ่านไปของบราเดอร์บราวนฮามเป็นมาอย่างไร บราเดอร์บราวนฮามเห็นว่าเจ้าสาวหลุดออกจากการก้าวไป นอกจากนั้นท่านยังได้เห็นว่า เจ้าสาวถูกนำกลับเข้าไปในการก้าวไปกับพระวจนะอีกครั้งหนึ่ง

ตราบดที่พระธรรมเทศนาทั้งหลายถูกทิ้งไว้ในแบบที่พวกมันเป็น ก็ไม่มีหลายฝ่ายการแยกได้เกิดขึ้นเฉพาะในปี 1980 เท่านั้น หลังจากที่พี่น้องทั้งหลายได้รวบรวมพวกคำอ้างอิง การกล่าวพวกมันออกไปจากบริบท และได้แนะนำพวกหลักคำสอนพิเศษด้วยความคาดหวังทั้งหลายที่ไม่ตรงกับข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย พระวจนะนำพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งพระสัญญา การตีความนำเข้าไปสู่ดินแดนที่ไม่มีมนุษย์ เมื่อมองดูที่สถานการณ์ในตอนนี พวกเราต้องยอมรับว่าไม่มีมนุษย์คนใด นอกจากพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถแก้ไขปัญหามันทั้งหลายภายในพระธรรมเทศนาชุดสุดท้ายได้ พวกเขาทุกคนกล่าวว่า “ผู้ที่ได้รับการทรงเลือกสรรมีอาจจะถูกหลอกลวงได้” – แม้ว่าพวกเขาได้หลอกลวงตัวของพวกเขาเองและกำลังหลอกลวงผู้อื่นอยู่ การหลอกลวงไม่เคยมาจากภายนอก แต่มาจากภายใน (กิจการ 20:30) และมันใกล้เคียงกับต้นฉบับอย่างน่าอัศจรรย์ พวกหลักคำสอนพิเศษกำลังถูกเรียกว่า การเปิดเผยสำแดงทั้งหลาย แต่พวกมันไม่ได้รับการยืนยันจากพระวจนะที่เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร พวกเราพบข้อขัดแย้งอย่างน่าอนาถท่ามกลางสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกนิกายทั้งหมดซึ่งชี้ไปที่ “ผู้เผย

พระวณะ" หรือ "ผู้เผยพระวณะหญิง" หรือผู้ก่อตั้งของพวกเขา คำสารภาพของพวกเขา คือ "พวกเราเชื่อในพระคัมภีร์ไบเบิลและผู้เผยพระวณะของพวกเขา!"

ผมกล่าวเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้า: จุดยืนที่ถูกต้องคือ การเคารพพระวณะของพระเจ้าและยอมรับความถูกต้องของพระองค์แต่เพียงผู้เดียว เช่นเดียวกับทุกนิยามที่เข้าใจผิดและตีความข้อพระคัมภีร์ข้อเดียวที่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อพวกเขา และครั้งนี้เมื่อพวกเขาสร้างคริสตจักรและนิยามของพวกเขาแล้ว สิ่งเดียวกันก็ได้เกิดขึ้นภายในพระธรรมเทศนาด้วยวิวรรณ์ บทที่ 10 คำสอนผิดทุกคำสอนภายในพระธรรมเทศนา ณ เวลานั้น มาถึงไม่ทางใดก็ทางหนึ่งเพราะวิวรรณ์ บทที่ 10 ถูกเข้าใจผิด ถูกตีความผิด ถูกนำออกจากบริบท และถูกวางไว้อย่างไม่ถูกต้อง

บราเดอร์บรานฮามได้แนะนำพวกเราอีกครั้งหนึ่งสำหรับคำสอนพื้นฐานทั้งหลายของข้อพระคัมภีร์ทั้งหลาย พวกมันสอดคล้องกับพระวณะทั้งหมดของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ พวกเราไม่เชื่ออย่างสุดสัสมั แต่พวกเราค้นหาพระคัมภีร์ทั้งหลายเพื่อตรวจสอบว่า สิ่งทั้งหลายเป็นเช่นนั้นหรือไม่ (กิจการ 17:11) พวกเราต้องวางบราเดอร์บรานฮามไว้อย่างถูกต้องตามมาลาคีย์ บทที่ 4 ในฐานะผู้เผยพระวณะที่ได้ทรงสัญญาไว้ ท่านเป็นผู้ส่งสาส์นสำหรับคริสตจักรยุคสุดท้าย อาเมน

มันเป็นความปรารถนาของผมที่จะรับใช้พระเจ้าในวิถีทางที่ทุกคนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรเจ้าสาวของพระเยซูคริสต์ถูกนำเข้ามารวมเป็นหนึ่งเดียวกันของความเชื่อ สืบลีปี่ผ่านมาตั้งแต่บราเดอร์บรานฮามได้ถูกรับไปสู่พระสิริและตอนนี้พวกเขาคาดหวังว่า จะมีการเปลี่ยนแปลง – พร้อมกับพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่เคยแม้แต่เกิดขึ้นแล้วบนแผ่นดินโลก

โยบเป็นตัวอย่างสำหรับพวกเราในพระคัมภีร์ไบเบิล - เขาได้อดทนต่อทุกสิ่งทุกอย่าง จนกระทั่งเขาได้รับสองเท่าจากทั้งหมดที่เขาเคยมี ชาตานได้ทำลายทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวเขา แม้แต่ภรรยาของเขาก็ต่อต้านเขาและกล่าวว่า "ท่านยังจะยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของท่านหรือ จงแช่งสาปพระเจ้าและตายเสียเถิด" (2:9) เพื่อนสนิททั้งหลายของเขาก็กระหนาบเขาและไม่เชื่อเขา แต่เมื่อถึงเวลานั้นพระเจ้าได้ตรัสกับโยบด้วยพระองค์เองและนั่นก็เปลี่ยนแปลงสถานการณ์ทั้งหมด โยบได้อธิษฐานเพื่อเพื่อน ๆ ของเขาและได้รับเป็นสองเท่าจากที่เขาเคยมีมาก่อน (โยบ 42:10-17) ประสบการณ์นี้ถูกทิ้งไว้ให้พวกเราในฐานะพระสัญญาเกี่ยวกับแผ่นดินฤดูและฝนปลายฤดูและพระ

ราชกิจสุดท้ายของพระเจ้าก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ในขณะที่โยบได้รับคำตอบ ทุกสิ่งทุกอย่างที่นาง งานและเพื่อน ๆ ของเขาได้กล่าวไว้ก็ถูกลืมไป นั่นคือวิธีที่มันจะเป็นในกรณีของพวกเราด้วยเช่นกัน “เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงอดทนจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา ... ท่านได้ยืนเกี่ยวกับความอดทนของโยบ ...” (ยากอบ 5:7-11)

ตัวอย่างที่สองคือ โยเซฟ ผู้ที่ถูกโยนลงไปในหลุมโดยพี่น้องของเขาเองและถูกขังอย่างไม่เป็นธรรมเพราะผู้หญิงคนหนึ่ง – นั่นคือ หุบเขาทั้งหลายที่เขาต้องผ่านก่อนที่จะเขาจะแจกจ่ายอาหารให้กับพี่น้องของเขาในช่วงเวลาของการกันดารอาหารได้ เขามีเคยได้กล่าวหาพวกเขาเลย ในทางตรงกันข้ามเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอให้ท่านเข้ามาใกล้ข้าพเจ้าเถิด” และพวกเขาก็เข้ามาใกล้ และท่านพูดว่า “ข้าพเจ้าคือโยเซฟ น้องชายของพวกพี่ ที่พวกพี่ขายมายังอียิปต์ อย่าโกรธตัวเองที่พวกพี่ขายข้าพเจ้ามาที่นี่ เพราะว่าพระเจ้าทรงส่งข้าพเจ้าให้มาก่อนหน้าพวกพี่เพื่อจะได้รักษาชีวิตไว้ ... เพราะฉะนั้น บัดนี้มิใช่พวกพี่เป็นผู้ส่งให้ข้าพเจ้ามาที่นี่ แต่พระเจ้าเอง ...” (ปฐมกาล 45)

ถ้ามันมิได้เคยเป็นมาแล้วสำหรับโยบ พวกเราคงไม่เคยรู้จักเกี่ยวกับเรื่อง การฟื้นฟูสองเท่า ถ้าหากไม่มีโยเซฟ พวกเราคงไม่มีตัวอย่างสำหรับการแจกจ่ายอาหารในช่วงเวลาของการกันดารอาหาร ถ้าหากพันธกิจของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมามีได้เกิดขึ้น หนทางของพระเจ้าก็คงมีอาจจะถูกเตรียมได้ ถ้าหากไม่มีอัครสาวกเปาโล พวกคนต่างชาติคงจะมีเคยได้ยินข่าวประเสริฐ ถ้าหากไม่มีพันธกิจ วิลเลียม บรานฮาม พวกเราก็คงจะไม่มีพระธรรมเทศนายุคสุดท้าย และคนบางคนกล่าวว่า ถ้าหากบราเดอร์แฟรงก์ไม่ได้รับพระบัญชาโดยตรง โลกก็คงจะมีเคยได้รู้เกี่ยวกับพระธรรมเทศนานี้เลย ในกรณีเหล่านี้ทั้งหมดพวกเรามีได้เกี่ยวข้องกับพันธกิจทั้งหลายในคริสต์จักรท้องถิ่น แต่เป็นพันธกิจทั้งหลายที่ได้รับการเชื่อมโยงโดยตรงกับการตระหนักถึงแผนการณ์แห่งความรอดของพระเจ้า

ตามข้อพระคัมภีร์ที่ยกมาตอนต้นของแผ่นพับนี้ ผมได้เขียนคำอธิบายนี้ด้วยมโนธรรมอันดี ผมขอแสดงปรารถนาอย่างจริงใจว่า ทุกคนจะปลดปล่อยตัวของพวกเขาเองจากบ่วงของพวกวิญญาณชั่วได้และไม่ถูกกักขังอยู่ในการตีความทั้งหลายเพื่อทำตามความประสงค์ของเขาอีกต่อไป ในฐานะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็น

พระวิญญาณแห่งความจริงและทรงนำพวกเราไปสู่ความจริงทั้งหมด (ยอห์น 16:13) แน่ใจว่ามีพวกวิญญาณล่องลอยในหลักราคาสนนอกรีตทั้งหมดซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากพวกวิญญาณชั่ว (1 ทิโมธี 4:1) งานเฉลิมฉลองได้มาถึงและเสรีภาพของพระเจ้ากำลังประกาศให้แก่ทุกคน (ลูกา 4:17-21) ทุกคนสามารถกลับมาหาพระเจ้าและพระวาระของพระองค์และรับพระสัญญาตามน้ำพระทัยของพระเจ้า (ฮีบรู 10:35-38)

โดยพระคุณของพระเจ้าผมจะต้องแบกกางเขนของผม - แต่ไม่ต้องรับน้ำหนักจากพวกความเข้าใจผิดและการตีความผิดทั้งหลายอีกต่อไป - จนกว่าผมจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต ผมจะต้องทนรับการติเตียนของพระคริสต์ การติเตียนของบราเดอร์บรานฮาม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการตำหนิของตัวเองของผมจนกว่าผมจะไปถึงพระสิริ มันมิได้ถูกมอบไว้ให้แก่ผมที่จะมีชีวิตอยู่เหนือการติเตียนเช่นเดียวกับกรณีของเหล่าผู้รับใช้ส่วนใหญ่ของพระเจ้า นั่นยังเพิ่มความปรารถนาของผมที่จะรับใช้ประชากรของพระเจ้าด้วยการประกาศคำตักเตือนอันผิดพลาดมิได้ทั้งหมดของพระเจ้า ขอพระเจ้าประทานจนกว่าผมจะพอใจสุดท้ายของผม ดังที่พระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของผมตรัสด้วยพระองค์เองว่า "... เพราะเหตุนี้เราจึงเกิดมาและเข้ามาในโลก เพื่อเราจะเป็นพยานถึงความจริง คนทั้งปวงซึ่งอยู่ฝ่ายความจริงย่อมฟังเสียงของเรา" (ยอห์น 18:37) ผมอาจจะพูดสิ่งนี้ได้เหมือนผู้รับใช้ที่แท้จริงทุกคนของพระเจ้าอาจจะกล่าวได้ว่า "ผมบังเกิดใหม่โดยพระวาระเดียวกันและพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกัน ต่อความหวังที่ดำรงอยู่ว่าเป็นพยานเกี่ยวกับความจริง" ผมอาจจะกล่าวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าอย่างที่เคยสวาทยอห์นได้ทำแล้วได้ เพราะคำสาบานที่ได้มาจากความจริง (1 ยอห์น 2:21) และนั่น "... ผู้ที่รู้จักพระเจ้าก็ฟังเรา ..." (1 ยอห์น 4:6) "... ผู้ที่มาจากพระเจ้าย่อมฟังพระวาระของพระเจ้า ..." (ยอห์น 8:47) ในปฐมกาลทรงเป็นพระวาตะ - พระวาตะเดียวกันทรงเป็นตอนนั้น ที่ตอนท้าย การตีความทุกอย่างเป็นภาพลวงตาอันเป็นพิษของพวกวิญญาณชั่วซึ่งมักจะแสดงออกว่าตนเองเป็นทูตแห่งความสว่าง

สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ที่จะทรงกระทำจะเกิดขึ้นกับคริสตจักรเจ้าสาวของพระคริสต์ทั่วโลก: นางจะออกมาจัดเตรียมเพื่อจะพบกับเจ้าบ่าวเมื่อพระองค์เสด็จมา ผมอ้างต่อพระเจ้าว่า จิตวิญญาณทุกดวงที่ได้รับการกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วจะเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรเจ้าสาวของพระคริสต์ และเรียกผู้ที่ได้รับการทรงเลือกสรรให้ออกมาจากความสับสนทั้งหมด เพื่อให้สอดคล้องกับพระวาระของพระเจ้า และเข้า

มาในความเป็นหนึ่งเดียวกันของความเชื่อ ผมขอประกาศว่าไม่มีผู้ใดมีสิทธิที่จะกักขังพวกเขาไว้ในค่ายต่างๆ อีกต่อไปและทำให้พวกเขาตกเป็นทาสเพื่อจะเชื่อในการตีความต่างๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้มีอิสระที่จะเชื่อในสิ่งที่ข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายกล่าวเท่านั้น อาเมน!

“และพระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า “เชิญมาเกิด” และให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า “เชิญมาเกิด” และให้ผู้ที่กระหายเข้ามา ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย ...

พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งปวงนี้ ตรัสว่า “แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว” อาเมน พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเกิด” (วิวรณ์ 22:17-21)

บราเดอร์แฟรงก์เทศนาในสุดสัปดาห์แรกในเดือนกันยายน 2006 ณ เครฟลด์ มิซซัน เซ็นเตอร์ พระธรรมเทศนาได้รับการแปลเป็นสิบสองภาษาพร้อมกัน การประชุมสามารถรับชมและรับฟังได้ทั่วโลกผ่านอินเทอร์เน็ตในเจ็ดภาษา

ภาพถ่ายของการประชุมในสุดสัปดาห์แรกในเดือนกันยายน 2006

ทุกเดือนพี่น้องชายหญิงทั้งหลายจากทั่วยุโรปจะมาฟังพระวจนะของพระเจ้า การกัณฑ์อาหารฝ่ายวิญญาณสามารถมองเห็นได้และอาหารฝ่ายวิญญาณได้ถูกจัดเตรียมไว้และพร้อมที่จะแจกจ่ายออกไป

ภาพถ่ายของที่ประชุมในโรมาเนีย, สิงหาคม 2006

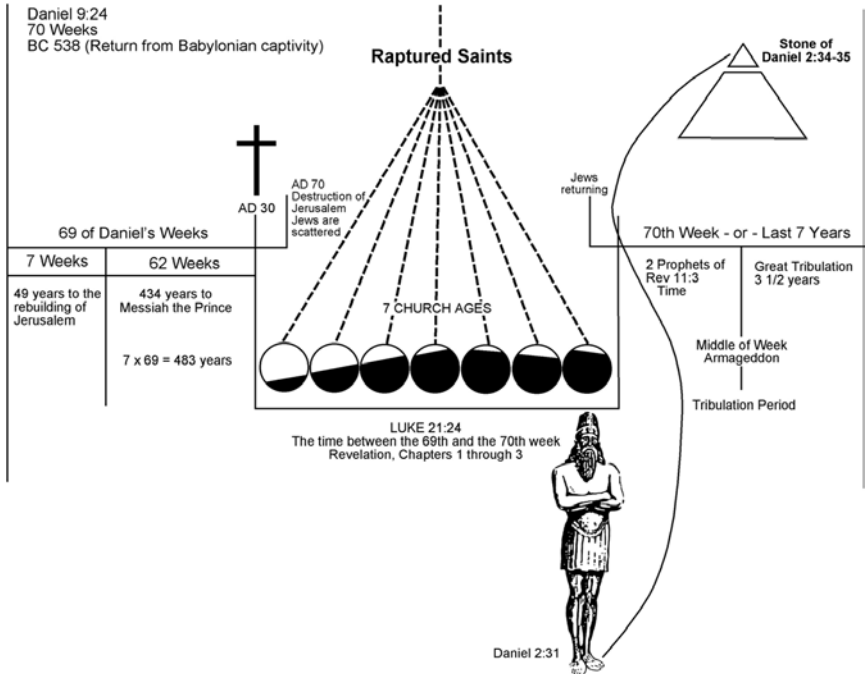
ในฉบับนี้พวกเราสามารถเผยแพร่ภาพถ่ายเพียงจำนวนไม่กี่ภาพจากหลายภาพพวกเรามีจากทั่วทุกมุมโลก

การประชุมในเมืองลิมา เปรู เดือนตุลาคม, 2005

DANIEL'S SEVENTY WEEKS

as drawn by
Brother William Branham

บราเดอร์วิลเลียมฮามใช้รูปวาดนี้เมื่อเทศนาเกี่ยวกับเรื่อง เจ็ดสิบสัปดาห์ของดาเนียล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสอนเกี่ยวกับคริสตจักรทั้งเจ็ดยุค ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไร - ไม่จำเป็น เพราะมันชัดเจนและเป็นตามพระคัมภีร์ไบเบิล

69 Weeks of ye	
7 Weeks	62
E T E R N I T Y Space of time from Adam to the decease of Artaxarxes in the year 485 B. C.	Daniel 9: 24-26

E T E R N I T Y P A R A D I S <i>I day</i> 1000 years <i>Adam</i> 4000 years <i>Enoc</i> 3000 ye	
---	--

